

İLMİ ARAŞTIRMA

ARALIK 2012

SAYI: 2012/12 (102)

ISSN 1304-9607

www.ilmiarastirma.net

5 TL

Sevgi Allah'ın İnsanlara Verdiği Nurdur

HEDİYE KİTAP!
www.globalkitap.com

Hız. Mehdi (a.s.) ve İttihad-ı İslam

- Evrimi Geçersiz Kılan
Sahte Kafatası Fosilleri

- Sayın Adnan Oktar:
"Allah'ın En Sevdığı
Makamlardan Biri Şehitliktir"

TÜRKİYE'NİN YENİ KANALI

HAYATA BAKIŞINIZI DEĞİŞTİRECEK

ADNAN OKTAR

İLE SOHBETLER

KIYMETLİ İSLAM ALİMLERİMİZİN HAYATLARI

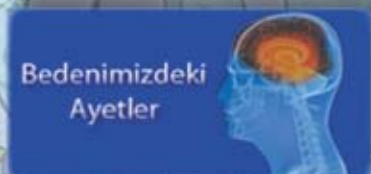
BELGESELLER

İTTİHAD-I İSLAM ÜZERİNE SOHBETLER

ÜNLÜ KONUKLARLA SOHBETLER

AHİR ZAMAN KONULARI

SEVİMLİ CANLILAR

FREKANS: 12525 / 30000 / V (DİKEY)

www.A9.com.tr

www.harunyahya.org

www.harunyahya.tv

4 KAPAK KONUSU

Sevgi Allah'ın İnsanlara Verdiği Nurdur

20

**Sayın Adnan Oktar:
"Allah'ın En Sevdığı
Makamlardan Biri
Şehitliktir"**

**14 Din Hurafelere
Göre Değil
Kuran'a Göre
Yaşanır**

**34 Evrimi Geçersiz
Kılan Sahte
Kafatası Fosilleri**

28 Kitap Ehliyle İttifak Etmenin Önemi

46 Din, Allah İçin Yaşamaktır

BU AY

- 2 Güncel
- 40 Gizli Bir Tehlike:
"Benlik" Duygusu
- 52 Şüphecilğin
Hakim Olmasının
Nedeni İman
Eksikliğidir
- 58 Kısa Kısa
- 60 İman Zafiyeti
Güzellik ve
Estetikten Zevk
Almayı Engeller

İLMİ ARAŞTIRMA -Aralık 2012-

Yayın Türü: Yaygın / **Araştırma Yayıncılık adına imtiyaz sahibi:** Bedri Edis Yılmaz,
Adres: Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3 Ataşehir - İstanbul
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Fatih Hikmet Müftüoğlu,
Adres: Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3 Ataşehir - İstanbul
Yönetim Adresi: Araştırma Yayıncılık, Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3
Ataşehir - İstanbul **Tel:** 0 216 660 00 59 **Fax:** 0 216 660 16 85
Abonelik Tel: 0216 4444441 **Matbaa:** Seçil Ofset, 100 Yıl Mahallesi MAS-SİT
Matbaacılar Sitesi, 4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15 **Baskı Yeri ve Tarihi:** İstanbul, 29.11.2012

Güncel

Arıların “Bal Yolculuğu”

Taze bitki aramak için binlerce kilometre yol kat eden arıların çiçeklere yaptıkları yolculuk aslında 4 mevsim devam ediyor.

Arıların oğul vermesiyle yolculuk başlıyor. “Kraliçe”, “işçi” ve “erkek” arıların disiplin içerisinde çiçekten çiçeğe nektar toplaması, yıl boyunca farklı bölgelerde sürüyor.

1-2 kilo ham nektar toplamak için 1 gün boyunca aralıksız çalışan ortalama 900 arı, topladıkları nektarın ancak bir kısmını bala çevirebiliyor. Çiçek özlerinden elde edile-

cek balın oranı ise arıların topladığı nektarın şeker yoğunluğuyla orantılı.

Ortalama 17 bin bal arısı 450 gram saf bal elde etmek için 10 milyon civarında çiçeği ziyaret ediyor. Arıların günlük yiyecek bulabilmesi için de yaptığı bir gezinti yaklaşık 30 dakika sürüyor ve bu esnada yaklaşık 500 çiçek ziyaret ediliyor. Üstelik bu zorlu işlemi arılar sürekli yapıyorlar.

Üreticiler ise verimli bal elde edebilmek için arılarla birlikte yolculuğa çıkıyor. Bir yılda ortalama 3-4 mekan değiştiren arılar, mevsime göre farklı bölgelerden farklı bal verimi elde ediyor.

www.hurriyet.com.tr

Köpekbalıkları da İnsanlar Gibi Görebiliyor

Yapılan araştırmalarda köpekbalığı beyninin insan beyniyle benzerlikler taşıdığı belirlendi.

Batı Avustralya Üniversitesi'nden bilim adamı Kara Yopak ve ekibi, köpekbalıklarının beyninin insanlarınkine benzediğinin belirlenmesinin, denize giren kişilerin korunması için daha iyi yöntemlerin bulunmasını sağlayabileceğini vurguladı.

150'den fazla türün beynini inceleyen Yopak, insanlarınkine benzer şekilde, büyük beyaz köpekbalığının beyninin önemli bölümünün görsel algıyla ilişkili olduğunu, bu durumun da köpekba-

lıklarının görsel "ititilere" diğer türlerden daha duyarlı olabileceğini belirtti.

Köpekbalığının zehirli bir balığı görsel olarak tanıyabildiğine ve ondan kaçabildiğine dikkati çeken Yopak, denize giren kişinin mayosuna ya da sörf tahtasına yerleştirilen basit bir "görsel işaretin" köpekbalığını uzaklaştırabileceğini ifade etti. Köpekbalıklarını uzaklaştırmak için hayvanların burun bölgesinde bulunan duyu alıcılarını hedef alan elektromanyetik dalgalar kullanılıyor ancak bu yöntem her zaman etkili olmuyor.

www.cumhuriyet.com.tr

16 Milyon Yıllık Sinek Fosili Bulundu

İngiltere'deki Manchester Üniversitesi'nden bilim insanları, amber içerisinde günümüze kadar bozulmadan kalmış 16 milyon yıllık mayıs sineği fosili buldu.

Üniversite bünyesindeki Hayat Bilimleri Fakültesi ve Materyaller Okulu'ndan doktor David Penney ile beraberindekilerin yürüttüğü araştırmaya göre, milyonlarca yıl önce yaşamış olan bu sinek, günümüzdeki benzerleriyle aynı özellikleri gösteriyor.

Gelişmiş ve yüksek çözünürlüklü bir CT Tarayıcı kullanan bilim adamları, 3 bin X-ray (ışını) sayesinde 23 - 5.5 milyon yıl önceki zaman aralığı Miyosen döneminden kalma birkaç milimetre büyüklüğündeki bu fosilin 3 boyutlu modelini oluşturdu. Elde edilen verilere göre, amberdeki sinek, kendi türünün besin ortaklığı yapabildiğini gösteren ilk delil konumunda. Ayrıca kanatsız bir böcek türü olan 'collembola'nın yayıl-

mak için kanatlı böcekleri kullanabildiğini gösteren ilk örnek. Simbiyoz (ortak) yaşamın bir formu olan besin ortaklığı, farklı türlere ait organizmalar arasında gözlenen bir ilişki türü olarak biliniyor.

Araştırmayla ilgili bilgi veren David Penney, "Bu görüntüler gerçekten etkileyici. Elde ettiğimiz öncü niteliğindeki veriler, dünyanın en yaygın organizmalarının fosillerine bakarak davranışlarını anlamada bize yardımcı olacak" dedi.

İncelemenin detaylı sonuçları, bilim dergisi Plos One'da yayınlandı. Geçtiğimiz Ağustos ayında da 230 milyon yıl öncesine ait böcek fosilleri bulunmuştu. Bitkilerden salınan reçine veya çeşitli sıvıların katılaşmış hali olan amberlerin içinde milyonlarca yıl öncesine ait canlılar mükemmel bir şekilde korunuyor ve canlıların değişmediğini bize kanıtıyor. www.haber7.com

Bilim adamlarını ŞAŞIRTAN FOSİL!

16 milyon yıllık fosil bulundu, ancak bulunan fosilin hangi türe ait olduğunu öğrenince çok şaşıracaksınız!

Sevgi Allah'ın İnsanlara Verdiği Nurdur

- Müslümanların sevgi anlayışı nasıldır?
- Sevgisizliğin getirdiği maddi ve manevi zararlar nelerdir?
- Sayın Adnan Oktar samimi sevginin Allah'ın müminlere has bir nimeti olduğunu nasıl açıklamıştır?

Evrendeki tüm güzellikleri yaratan, güzelliğin ve mükemmelliğin esas sahibi olan Allah'tır. İnsana zevk veren her detay, Allah'ın üstün güzelliğinin, yarattığı varlıklardaki tecellisidir. Ruhun bu güzelliklerden heyecan duymasını ve sürekli güzel olanı aramasını sağlayan ise, Rabbimiz'in insanı yaratırken onun ruhuna ilham ettiği sevgi duyarlılığıdır. Diğer insanlardaki takdir edilecek mümin özelliklerini fark etmek ve bunlara daha güzeliyle karşılık vermek gibi, insanı diğer canlılardan ayıran pek çok üstün ahlaki özellik, sevmeye ve seilmeye olan bu duyarlılıkla şekillenir.

samimi olarak iman etmesine ve imanın getirdiği birer nimet olan güzel huylu, şefkatli, merhametli, akıllı ve güvenilir olmasına vesile olur.

Allah Müslümanlara Derin Bir Sevgi Anlayışı Vermiştir

Allah insanı, tüm diğer varlıklardan farklı şekilde 'ruh sahibi' olarak yaratmıştır. Dolayısıyla bir insanın, ruhindaki zenginlik ile orantılı olarak, karşı tarafta oluşturacağı etki de değişir. Her insan, ruhunun güzelliği oranında sevgiyi yaşar. Kendisinde ne kadar çok sevecek ve saygı duyulacak özellik varsa, insanlar onu bu oranda sevip sayarlar. Aynı şekilde o da, insanlara bu şekilde sevgi ve saygı ile yaklaşır.

Özetle her insan, dünyadaki tüm varlıklara sevgi besleyebilir, ama derin sevgiyi ancak ruh sahibi olan insana duyabilir.

Sevgi Allah'ın insanlar için yarattığı, nefsin hem dünyada hem ahirette en çok hoşuna gidecek nimetlerden biridir. Sevgiyi arayan ve bunu en güzel şekliyle yaşamak isteyen her insanın, bu güzel duygunun önemini kavraması gerekir. Sevgi olmadan dostluk, arkadaşlık, sırdaşlık, sadakat, güven gibi özelliklerin tam olarak yaşanması mümkün olmaz. Böyle bir sevgiyi insanlara kazandırabilecek olan özellik ise, yalnızca 'iman'dır. Derin Allah sevgisi, Allah korkusu, Kuran ahlakını yaşamadaki kararlılık insanların birbirlerine gerçek bir sevgi duymalarını sağlar. İman olmadan, insanların birbirlerine gösterecekleri sevgi yalnızca fiziksel özelliklerine, maddi imkanlarına ve dünyevi konumlarına bağlı olur. Bunlar-

İnsanın ruhindaki bu sevmeye ve sevilme eğilimi, bazı kişilerde diğerlerine göre çok daha güçlüdür. İnsanların bir kısmı, varlıklardaki sevilmeye layık özellikleri detaylı olarak teşhis edebilirler ve bu özellikler onların ruhuna derin bir zevk verir. Sevgi, şefkat ve coşku meydana getiren yönleri göremeyen ya da bunlara kayıtsız kalan kişiler ise daha donuk ve katı bir ruh hali içindedirler. Diğer bir deyişle, insandaki sevgi duyarlılığı, insanın ruh hali ve yaşadığı ahlak ile doğru orantılıdır. Dolayısıyla sevgiyi algılama ve yaşama şekli, insanın

dan herhangi birindeki eksiklik ise, sevgi sanılan duyguların da anında ortadan yok olmasına yol açar. İmandan kaynaklanan sevgide ise, Allah'ın izniyle insanların hayatlarının sonuna kadar sürecek bir nimetin kapısı açılmış olur. Allah Kuran'da sevgi nimetini iman edenler için yarattığını şöyle bildirmektedir:

“İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman (olan Allah), onlar için bir sevgi kılacaktır.” (Meryem Suresi, 96)

Sevgisizlik Maddi ve Manevi Zarar Verir

Gerçek sevginin kaynağı, Allah'a saygı dolu bir korku ve içli bir sevgi duymaktır.

Çünkü ancak Allah'tan korkan ve bundan dolayı O'nun istemediği ahlaktan titizlikle kaçınan bir insan sevmeye layık olabilir.

Allah'tan gereği gibi korkan bir insan, nefsinin oyunlarına ve kötülüklerine karşı her zaman dikkatlidir. Çünkü Kuran'da Hz. Yusuf (a.s.)'ın sözlerinin bildirildiği ayetteki gibi insanın nefsi durmak bilmeksizin kendisini kötülüğe çağırmaktadır:

"(Yine de) Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis, - Rabbim'in kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emre-dendir..." (Yusuf Suresi, 53)

Buna karşılık, Allah korkusu olmayan ya da Allah'tan gereği gibi korkmayan, Allah'ın ölümden sonra dünyadaki davranışlarının hesabını soracağını görmezden gelen ve nefsi her ne isterse ona boyun eğen kişi ise, kötülükte sınır tanımaz. Nefsin sınırsız kötülük telkin ettiği, onu arındıran müminlerin felah bulduğu, onun telkin ettiği kötülükleri savunanların ise helak olacağı Kuran'da şöyle bildirilir:

bulmuştur. Ve onu (isyanla günahla bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır." (Şems Suresi, 8-10)

Nefislerine uyarak iman etmeyen ve sevgisizliği yaşayan bu kişiler, yaşamları boyunca kendilerine ve çevrelerine hem maddi hem de manevi yönden zarar verirler. Çünkü;

- Sevgisiz kişiler dünyada kendileri için mümkün olduğunca fazla çıkar sağlamaya, kendi istek ve tutkularını tatmin etmeye, dünyadaki kısa yaşam süresini sorumsuzca geçirmeye çalışırlar.
- Çocuklarına gereken sevgi ve ilgiyi göstermeyen anne babalar ve anne ve babasına karşı -çevresinden aldığı

"Sonra ona fücürünü (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun). Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah

İnsanların birçoğu için hayatlarının en önemli konusu, kendi nefislerinin rahatıdır. Ancak gerçek sevgide insan kendi nefisini unuttur ve sevdiği insanın rahatı ve huzuru ön plana geçer. Onu rahat ettirmek için elinden gelen her türlü gayreti gösterir. Her zaman, sevdiği kişinin isteklerini, kendi isteklerine tercih eder. Örneğin birlikte yaptıkları bir iş nedeniyle kendisinin övülmesinden sevgi insanın övülmesi onun için daha önemli olur. Kendi haklı çıkmaktansa sevdiği kişinin haklılığından daha çok zevk alır. Eğer emek gerektiren bir iş yapılması gerekiyorsa, sevdiği kişinin yorulması yerine kendisi yorulmayı tercih eder. Asla karşı tarafı utandıracak, küçük düşürecek, kıracak bir tavır içine girmez. Bunun sebebi ise Allah'ın rızasını, sevgisini ve cennetini kazanma isteğidir. Bir insan ancak Allah'ın rızasını kazanmak için karşısındaki kişiyi bu kadar fedakarane ve samimi bir anlayışla sevebilir.

İlmi Araştırma Kapak Konusu

olumsuz telkinlerin neticesinde- gereken saygı ve hürmeti göstermeyen çocuklar, bu dejenerasyonun en açık örneklerindendir. Çocuklar ebeveynlerine karşı agresif, ters cevaplar veren, kolayca yalan söyleyen, kendi zevklerine ve isteklerine ulaşmada ailesini yalnızca bir araç gibi gören yanlış bir zihniyet taşıyabilmektedirler.

- Fedakarlıkta bulunmak, dayanışma, cömertlik gibi değerler tamamen ortadan kalkar. Her şeyden önce insanlar birbirlerine insan olarak değer vermezler.
- Kimse kimsenin sağlığını, huzurunu, rahatını düşünmez. İnsanlara bir zarar dokunmasından endişelenmez, buna engel olmaya çalışmaz.

• Durmaksızın kötülüğü emreden nefsinin sınır koymayan bir insana güvenmek mümkün değildir. Böyle bir insanın, vereceği söze sadık kalması beklenemez, zira bu kişinin sözünden dönmemesi için hiçbir neden yoktur.

• Sevgi duyarlılığından yoksun bir insan, karşısındaki insanın doğal acizliklerini görmezden gelme nezaketini gösteremez, en basit hatalarını dahi çoğu zaman tolere edemez. Hatta hata bile sayılamayacak olaylar yüzünden hiç yoktan kavgaya çıkarılabilir. Çünkü bu gibi kişiler için önemli olan kendi keyfidir ve keyifsiz olduğunda sevdiğini

İnsanın Nefsini Arındırmasının Önemi

İnsanı yaratan Allah, ona, Kendi ruhundan üfürdüğünü (Secde Suresi, 9) ve insanın yeryüzünde Kendisi'nin halifesi olduğunu (Enam Suresi, 165) bildirir. İnsanı diğer canlılardan ayıran en önemli özelliklerinden biri, onun nefsi ve vicdanı ile birlikte yaratılmış olmasıdır. Her insanda kendisine kötülüğü emreden bir nefis ve kötülükten nasıl sakınacağını ilham eden bir vicdan vardır. İnsan vicdanının ilham ettiği sevgi, fedakarlık, merhamet, tevazu, şefkat, doğruluk, dürüstlük, sadakat, nezaket ve yardımseverlik gibi güzel özelliklerinin yanı sıra, nefsinden gelen yıkıcı ve olumsuz özelliklere de sahiptir. Ancak inançlı bir insan vicdanı sayesinde doğru ile yanlış birbirinden ayırabilir ve her zaman güzel ahlakı tercih eder. Allah'a olan güçlü imanı ve korkusu, ahiretin varlığına olan inancı, sonsuz cehennem azabından duyduğu şiddetli korku ve cennet hayatına duyduğu özlem onu nefsinin azgınlıklarından uzak tutar. İnsanlara karşı güzellikle davranır, her zaman affedici olur, kötülüğe karşı iyilikle cevap verir, ihtiyaç içinde olanın hemen yardımına koşar, merhametlidir, sevgi doludur, şefkatlidir ve anlayışlıdır.

iddia ettiği insanların dahi mutlu olmalarını istemez.

Toplumlardaki Sevgi Eksikliği Büyük Bir Beladır

Toplumun mevcut kuralları insanları suçtan ve kötü ahlaktan ancak bir noktaya kadar alıkoyabilir. Devlet kamuya açık yerleri, sokakları ve merkezi bölgeleri güvenlik birimleri sayesinde kısmen koruyabilir, toplumun düzenini sağlayabilir, güçlü bir adalet sistemi sayesinde suç oranını düşürme konusunda gereken önlemleri alabilir. Ancak her insanın yirmi dört saat kontrol edilmesi mümkün olmadığına göre, belli bir yerden sonra insanın vicdanı devreye girmelidir. Vicdanını dinlemeyen insan, yalnızken ya da kendisi gibi düşünen kimselerle birlikteyken kolaylıkla suç işleyebilir. Bu durumda gerektiğinde yalana başvuran, haksız kazanç sağlamaktan çekinmeyen, mazlumu ezmekten hiçbir rahatsızlık duymayan bireylerden oluşan bir toplum modeli ortaya çıkar. Allah korkusunun olmadığı, manevi değerlerin yitirildiği bir toplumda fiziksel tedbirlerin ve uygulamaların netice vermeyeceği açıktır. Oysa din ahlakı, insana, yalnız başına da olsa, yaptığı kötülük nedeniyle hiç kimse onu cezalandırmayacak olsa da, kötülükten sakınmasını emreder. Yaptığı her hareketten, aldığı her karardan, söylediği her sözden dolayı Allah Katında hesaba çekileceğini

ve sonsuz ahiret hayatında bu yaptıklarına göre karşılık bulacağını bilen bir insanın kötülükten şiddetle sakınacağı açıktır.

İnsanların kendi rızalarıyla kötülükten sakınmayı öğrendikleri bir toplumda, terör örgütlerinin ve sevgisiz insanların oluşturduğu şiddetin yaşam sahası bulması mümkün olmaz. Çünkü din ahlakının hakim olduğu bir toplumda, şiddet yanlısı insanların ortaya çıkmasına neden olan sorunlar da doğal olarak yok olur. Toplumun geneli dürüstlük, fedakarlık, sevgi, şefkat, adalet gibi yüksek erdemlere sahipse bu toplumda fakirlik, gelir eşitsizliği, adaletsizlik, haksızlık, mazlumin ezilmesi, özgürlüklerin kısıtlanması gibi olumsuzluklarla karşılaşmaz. Tam tersine ihtiyaç içinde olanların ihtiyaçlarının giderildiği, zen-

gin olanın fakir olanı kolladığı, güçlü olanın zayıf olanı koruduğu, sağlık, eğitim, ulaşım gibi sosyal imkanlardan herkesin en iyi şekilde faydalandığı, farklı etnik kökenler, dinler ve kültürler arasında anlayışın hakim olduğu bir toplum düzeni olur. İşte bu nedenledir ki, sevgi ve sevginin getirdiği güzel ahlak, pek çok toplumsal sorunun çözümünün anahtarıdır. Bu ahlakın kaynağı da, Allah'ın insanlara bir rehber olarak gönderdiği Kuran'dır.

Gerçek Sevgi Kuran Ahlakı ile Birlikte Yaşanır

Allah'a gönülden bağlanan ve Allah'ı çok seven bir insan, O'nun yarattığı tüm güzelliklere karşı kalbinde bir sevgi hissederek; bir çiçek, kelebek, kuş, kedi ya da güzel bir manzara böyle bir kişinin içinde büyük bir heyecan uyandırır. Aynı şekilde

güzel huylu, güzel yüzlü bir insan da kalpte samimi bir hayranlık oluşturur. Çünkü insanın tüm bu gördükleri Allah'ın tecellileridir. Allah'a duyulan coşkulu sevgi, O'nun sonsuz güzelliğinin, sanatının, aklının ve gücünün tecelli ettiği herşeye karşı insan ruhunda doğal bir sevgi ve muhabbet meydana getirir. Bu nedenle Allah'a gönülden bağlanan insanlar, gerçek sevgiyi yaşayabilen yegane kişilerdir.

Kuran gerçek sevginin temelini oluşturur. Çünkü bir insanı ahlakıyla, kişiliğiyle ve sahip olduğu tüm özellikleriyle derin bir sevgiyle sevmek, ancak kişinin Kuran'a uymasıyla mümkün olabilir. Çünkü Kuran'a uyan bir insan, Allah'ın beğendiği ahlakı yaşamakla, pek çok sevecek güzel özellik kazanmış olur. Allah'ın **"... Sürekli olan salih davranışlar, Rabbinin Katında sevap bakımından daha hayırlı, varılacak sonuç bakımından da daha hayırlıdır."** (Meryem Suresi, 76) hükmünü bilerek tüm bu güzel ahlak özelliklerinde bir ömür boyunca sabır ve kararlılık gösterir; vefa, sadakat, saygı,

Sayın Adnan Oktar Samimi Sevginin Allah'ın Müminlere Has Bir Nimeti Olduğunu Anlatıyor

ADNAN OKTAR: Meryem Suresi 96'da Cenab-ı Allah -şeytandan Allah'a sığınırım-; **"iman edenler ve salih amellerde bulunanlar"** mesela samimi olanlar, **"ise"** diyor Allah, **"Rahman (olan Allah), onlar için"** yani bu Müslümanlar için özel olarak **"bir sevgi kılacaktır"** diyor Allah. **"Müthiş bir sevgi gücü vereceğim"** diyor Allah, **"alışılmışın dışında, insanların bilmediği, çok güçlü, derin bir sevgi vereceğim"** diyor Meryem Suresi 96'da. Bizim sevgimizin nedeni de bu. İman ediyoruz ve samimi amellerde bulunuyoruz. Cenab-ı Allah da bize lüf ediyor, kalbimize müthiş bir sevgi koyuyor. Mucize olarak bu sevgi geliyor bizlere.

Şura Suresi 23 -şeytandan Allah'a sığınırım-; **"İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan"**. Hep önce iman. **"Salih amellerde bulunan"**, samimi amellerde bulunan **"kullarına şöyle müjde vermektedir"** diyor Cenab-ı Allah, Allah'ın verdiği müjde. **"De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında"** Peygamberimiz (s.a.v.) diyor, **"sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum."** Yani; **"tebliğ yapıyorum, İslam'ı yayıyorum, anlatıyorum"**. Diyorlar ki; **"ne**

istiyorsun bizden? Amacın ne?"

"Ben ne istiyorum biliyor musunuz sizden? Sadece sevgi istiyorum" diyor, **"Allah'ın tecellisi olarak beni sevin, o kadar."** Müminlerin birbirini sevmesinin nedeni, Allah rızası için birbirini sevmeleridir.

Cenab-ı Allah, Meryem Suresi 13'te; **"Katımızdan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (verdik)."** Müslüman çok temiz oluyor, bir de **"sevgi duyarlılığı"**. Ne **"demek sevgi duyarlılığı"**? Hassasiyet var sevgide. Müthiş bir duygu olarak sevgi yüklüyor Allah ona. Yani müthiş bir duyarlılık geliyor. Hem sevilmek istiyor mümin, hem sevmek istiyor. Allah, peygamberlere veriyor bu gücü. **"Katımızdan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (verdik)."** İmanda iki alamet oluyor. Bir, çok temiz oluyor mümin; bir de çok sevgi dolu oluyor. İki yönüne Allah dikkat çekmiş. (6 Ekim 2012, A9 TV)

sevgi, alçakgönüllülük, fedakarlık, dürüstlük, hoşgörü, bağışlayıcılık, merhamet, yumuşak huyluluk, cesaret, kararlılık gibi özellikler ancak Allah korkusunun ve Kuran ahlakının yaşanmasıyla süreklilik kazanabilir. Bu süreklilik, müminin sevgide de bir ömür boyunca sabır ve kararlılık göstermesini sağlar. Sevginin temeli iman, Allah korkusu ve Kuran ahlakına dayandığı ve Allah rızası için sevdiği için müminin sevgisi çok güçlü ve derindir. İman edenlerle yaşadığı dostluğun, ahirette sonsuza dek süreceğini bilmesi de sevgiyi güçlü ve daimi kılan bir başka nedendir.

Kuran'a uyan bir insanın yaşadığı bu

üstün ahlak onu hem Allah Katında hem de müminlerin gözünde çok değerli bir varlık haline getirir. Kuran'a uyan, takva sahibi bir mümin herşeyden önce Allah'ın sevgisini ve rızasını kazanacağını umar. Allah sevdiği kulunu, diğer müminlere de sevdirebilir, ona Kendi Katından bir nur, güzellik verir ve insanların kalplerinin ısınmasını sağlayacak özellikler kazandırır. Kuran'da Allah'ın sevgiyi müminlere bir nimet olarak verdiği şöyle haber verilmektedir:

“İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman (olan Allah), onlar için bir sevgi kılacaktır. (Meryem Suresi, 96)

İttihad-ı İslam Ancak Sevgiyle Olur

Yüce Allah, Kuran-ı Kerim'de İslam ahlakını yeryüzüne hakim kılacağını bildirmiştir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de, hadislerinde bu büyük ve kutlu olaya ahir zamanda Hz. Mehdi (a.s.)'in vesile olacağını haber vermiştir. Kuran ahlakının gereği olarak ve Peygamberimiz (s.a.v.)'in bildirdiği gibi, İslam ahlakının hakimiyeti sevgiyle olacaktır. İslam ahlakının hakim olmasıyla yeryüzü huzur ve güvenliğe kavuşacak, her türlü kargaşa, çatışma, anarşi ve terör son bulacaktır. Ahir zamanın kargaşalarından ve zulümlerinden büyük sıkıntı duyan insanlar, İslam ahlakını yeryüzüne hakim kılacak olan Hz. Mehdi (a.s.)'in adaletinden, merhametinden, cömertliğinden, sevgisinden, ilgisinden razı olacaklardır.

Ahir zamanda Hz. Mehdi (a.s.)'in, Allah'ın izniyle, muhakkak ortaya çıkacağı Pey-

gamberimiz (s.a.v.)'in hadis-i şeriflerinde şöyle müjdelendir:

Dünyada tek bir gün kalsa bile (kıyamet kopmadan) Allah o günü uzatacak, adı adıma, babasının adı da babamın adına uygun, Ehl-i Beytimden mutlaka bir şahıs (Hz. Mehdi) gelecek, daha önce zulüm ve haksızlıkla dolu olan yeryüzünü adalet ve insafla dolduracak. (Ebu Davud ve Tirmizi / Büyük Hadis Külliyyatı, Rudani 5.Cilt, s. 365)

Hadislerde bildirildiğine göre, Hz. Mehdi (a.s.) ahir zamanda zuhur edecek ve İslam ahlakını yeryüzüne hakim edecektir. Hz. Mehdi (a.s.)'in ortaya çıkışıyla

yeryüzündeki tüm zulüm ve haksızlıklar sona erecek, dünyaya adalet, barış, sevgi, huzur ve güven yerleşecektir. Bu kutlu olaylar da bir hadiste şu şekilde haber verilmektedir:

"... Bu emir (Hz. Mehdi (a.s.)) insanlar yeryüzünü daha önce zulümle doldurdukları gibi yeryüzünü adaletle dolduracaktır. Artık sizden kim o güne yetişirse kar üstünde emeklemek suretiyle de olsa onlara varsın (katılsın)." (Sünen-i İbni Mace Kitabü-İliten Tercümesi ve Şerhi- Kahraman Neşriyat, cilt 10, Mütercim: Haydar Hatipoğlu, Bab: 34; s. 347)

Sevginin Kaynağı Allah Sevgisidir:

Müminlerin insanlara karşı kalplerinde hissettikleri sevginin asıl kaynağı, Allah'a duydukları derin aşktır. Aksinde gerçek sevgi oluşmaz. Bir insana duyulan kalpteki coşkuyu Allah'ın yarattığını, herşeyde Allah'ın tecelli ettiğini bilmek, insana sevgideki derinliği veren asıl sebeptir.

Gerçek Sevgi Pek Çok Şekilde İfade Edilebilir:

Samimi sevgide insan her an sevdiği insanlara bu duygularını daha önce hiç kullanmadığı, birbirinden etkileyici sözlerle ifade edebilir. Her biri bir diğerinden, bir öncekinden farklı olur. Çünkü kişi, bu coşkuyu kalbinde en canlı şekilde her an yaşamaktadır.

Sevgide Karşılık Ancak Allah'tan Beklenir:

Gerçekten seven insan, sevdiklerini onore eder, yüceltir. Onları, dünyada ve ahirette zarar gelecek şeylerden sakındırır. Onların iyiliği, rahatı, güvenliği için

samimi bir gayret sarf eder. Hepsinden önemlisi, sevgisi belirli şartlara bağlı değildir. Karşılık gördüğünde sevgi gösterme şartı koşan bir insan ise gerçek anlamda sevgiyi bilmiyor demektir. Gerçek sevgide karşılık ancak Allah'tan beklenir. Asıl amaç Allah'ın rızasını kazanabilmektir.

Sevgi Güzel Ahlaka ve Karaktere Bağlı Oluşur ve Giderek Derinleşir:

Gerçek sevgide karşıdaki kişinin güzelliğini, maddi birikimini, itibarını yitirmesi kesinlikle önemli değildir. Önemli olan kişinin ahlakı ve karakteridir. İnsanlar birbirlerinin, şefkat, merhamet, cömertlik, ince düşünce, fedakarlık gibi güzel özelliklerine her şahit olduklarında sevgileri katlanarak artar.

Zaman içerisinde insanların kişiliklerinin gelişmesi, ahlaklarının güzelleşmesi ve tavırlarının mükemmelleşmesi ile birlikte, sevgi de derinleşir. Gerçek sevgide asla bıkmaz ve sıkılmaz.

- ❖ Hurafelere dayalı din anlayışının temeli nedir?
- ❖ Bu yanlış din anlayışından sakınmak için ne yapmak gerekir?
- ❖ Kuran ayetleri yorumlanırken yapılan en büyük hatalar nelerdir?

DİN HURAFELERE GÖRE DEĞİL KURAN'A GÖRE YAŞANIR

İnsan, art niyetli ve tek taraflı olarak Kuran'a yaklaştığında onu anlaması mümkün değildir. Bu, Allah'ın bir kanunudur. Bir kişi ne kadar zeki ne kadar kültürlü olursa olsun, samimiyezsiz ve art niyetli bir bakış açısıyla Kuran'ı değerlendirdiğinde onu gereği gibi anlayamaz, doğru yorumlayamaz ve pek çok çelişkiye düşer. Bu yüzden, Kuran'a ön yargılı, peşin fikirli, içten pazarlıklı yaklaşan bir kişinin bu art niyetli tutumu, kendisiyle Kuran arasında -ayetlerde bildirildiği üzere- "görünmez bir perde" oluşturacak-

tır. Bu da Kuran'ı anlamasını ve kavramasını engelleyecektir. Bu gerçek, İsra Suresi'ndeki ayetlerde şöyle haber verilir:

Kuran okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanlar arasında görünmez bir perde kıldık. Ve onların kalbleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kuran'da sadece Rabbini "bir ve tek" (ilah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçır vaziyette' gerisin geriye giderler. (İsra Suresi, 45-46)

Müteşabih Ayetlerle Muhkem Ayetleri Karıştırmak

Kuran'daki hükümler, iman edenler tarafından rahatlıkla anlaşılabilir ve uygulanabilecek biçimde açık ve sade bir üslupla anlatılmıştır. Bunlara muhkem ayetler adı verilir. Muhkem ayetler, Kuran'da bildirildiği üzere *"Kitabın anası"* yani temelidir. Muhkem ayetler dışında Kuran'ın bir de müteşabih ayetleri vardır. Müteşabih ayetler, çeşitli teşbih ve benzetmeli anlatımlar içeren ayetlerdir. Müteşabih ayetler, Kuran hakkında bilgisi olmayan ya da art niyetli olan kişiler tarafından tamamen çarpıtılıp, olmadık matalarda yorumlanabilir. Bu durum Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

"Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası olan bir kısım ayetler muhkemdir; diğerleri ise müteşabihdir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin Katındandır" derler. Temiz akıl sahip-

lerinden başkası öğüt alıp-düşünmez." (Al-i İmran Suresi, 7)

Müteşabih ayetlerin anlamları Allah Katındadır. Tarih boyunca Kuran'daki müteşabih ayetleri çeşitli çarpık amaçları ve beklentileri doğrultusunda yorumlayan sapkın kişiler, mezhep ve akımlar çıkmıştır. Bunun fitne olduğu ve ancak kalplerinde kayma olan yani doğru yoldan sapan, imandan çıkan kimselerin bu yola başvurdukları ayette haber verilmiştir. Ayrıca ayette, müteşabih ayetlerin yorumunu ancak Allah'ın bildiği de bildirilmiştir. Allah dilediğine bu ayetlerin yorumuyla ilgili ilmi verebilir. Ancak iman edenler kendilerine ilmi gelmeyen müteşabih ayetlerin tümüne inanırlar, kalplerinde eğrilik olanların ve fitne çıkarmanın yaptıkları gibi ayetler hakkında sapkın yorumlar getirmezler.

Kuran'ı, Kuran'a ve Sünnete Uygun Olmayan Hurafe ve Bidatlerle Yorumlamaya Kalkmak

Bazı insanların düştüğü en büyük hatalardan biri, kulaktan dolma, Kuran'da ve

Peygamberimiz (s.a.v.)'in sünnetinde hiç yeri olmayan, din adına uydurulmuş bir takım uydurma sözler, bidatler ve hurafelerle Kuran'ı yorumlamaya kalkmaktır. Bu tarz insanlar gerçekte Kuran'a değil, batıl inanışlara uyarlar, Kuran'ı da bu çarpık inanışlarına, kendi akıllarınca uydurmaya çalışırlar. Bu kimselerin yanlış mantıkları Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

“Ne zaman onlara: “Allah'ın indirdiklerine uyun” denilse, onlar: “Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız derler. Ya atalarının akli bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyeler?” (Bakara Suresi, 170)

Toplumun bazı kesimlerinde rastlanan bu yanlış yorumlama, Kuran'da bildirilen ahlaktan tamamen farklı ve zıt bir ahlak ortaya koyar. Kimi zaman İslam adına ortaya atılan bu modelin Peygamberimiz (s.a.v.)'in uyguladığı, Kuran'da bildirilen din, ahlak anlayışı ve yaşam biçimiyle hiçbir ilgisi yoktur.

Bu yapıdaki insanların yorumlarında Kuran'la hiçbir biçimde bağdaşmayan, Peygamberimiz (s.a.v.)'in sünnetinde yeri olmayan, Kuran'a tamamen aykırı fikirler, yorumlar, hükümler ve uygulamalar sözde Kuran kaynaklıymış gibi gösterilmeye çalışılır. Ancak bu asılsız iddialara hiçbir mantıklı açıklama getirilemez. Yapılmaya çalışılan bazı zorlama izahların da ne kadar mantıksız ve gülünç olduğunu akıl ve şuur sahibi olan herkes rahatlıkla görür.

Bilgisizce yapılmış yorumlarla insanları saptırmaya çalışan, Yüce Rabbimiz Allah'ın ayetlerini kavrama yeteneğinden uzak insanların durumu Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

“İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün ‘boş ve amaçsız olanını’ satın alırlar. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır. Ona ayetlerimiz okunduğunda, sanki işitmiyormuş ve kulaklarında bir ağırlık varmış gibi, büyüklük taslayarak (müstekbirce) sırtını çevirir. Artık sen ona acı bir azap ile müjde ver.” (Rum Suresi, 6-7)

Kuran'ı Yorumlamayı Bilmemek

Kuran insanlar için gereken her türlü bilgiyi içinde barındıran mucizevi bir kitaptır. Bu da Kuran'daki sonsuz ilahi hikmetten kaynaklanır. Belirli sayıdaki ayetlerin içine sınırsız bir ilim, üstün bir hikmetle yerleştirilmiştir. Ayetler kendi içlerinde zahiri, batını, iç içe geçmiş ve katlanmış pek çok anlam içerdikleri gibi ayetlerin birbirleri arasındaki bağlantılardan da birçok anlamlar çıkar. Kimi zaman tek bir ayetin açıklaması bile müstakil bir kitap konusu olabilir. Bu sebeple, Kuran'ı yorumlamak için herşeyden önce Kuran'ın geneline hakim olmak şarttır.

✱ **Ayetleri doğru yorumlayabilmek, asıl manayı anlayabilmek için, Kuran'ın geneline hakim olmanın yanı sıra, İslam alimlerinin bu konuda izledikleri yolları da bilmek gereklidir.**

Bu yolların en önemlilerinden biri, bir ayeti Kuran'da bulunduğu yere göre değerlendirmektir. Kuran'da çoğu zaman bir ayetin anlamı o ayetin içinde geçtiği konu bütünlüğünden anlaşılır. Ayetin gelişi ve devamındaki ayetler o ayetteki anlamın net olarak anlaşılmasını sağlar. Bu durum İslami literatürde, ayetin "siyak ve sibaki" yani "gelişi ve gidişi" olarak adlandırılır. Bu nedenle, pek çok ayeti bulunduğu yer-

Kuran İlahi bir Kitap olduğu için elbette diğer kitaplara benzemez ve onlarla kıyaslanamaz. Kuran'ın kendine has özel bir üslubu vardır. Kuran'ı -özelikle de Kuran'ın müteşabih ayetlerini- doğru ve gereği gibi yorumlayabilmek için aynı zamanda Kuran'ın genel üslubunu, temel ruhunu hakkıyla kavramış olmak gereklidir. Kuran'ın ruhuna uygun bir bakış açısına sahip olmak Allah'ın Kuran'la bildirdiği çeşitli ilimleri gereği gibi anlayabilmek için önemli bir şarttır.

den ayırarak, başını sonunu dikkate almadan, yalnızca içinde geçen kelimelere göre yorumlamaya kalkmak çok yanlış anlamlar çıkmasına sebep olabilir.

Pek çok dönemde, bazen cehalet sonucu bazen de maksatlı olarak, ayetlerin bu şekilde hatalı tefsir edilmesi, Kuran'ın yanlış anlaşılmasına ve Kuran hakkında art niyetli çevreler tarafından çeşitli iftira- lar atılmasına yol açmıştır.

✳ Ayetlerde geçen kelimelerin anlamlarını yine ayetleri esas alarak anlamaya çalışmak gerekir.

Pek çok kelime Kuran'da özel anlamlarda kullanılır. Kuran'ın belli bir yerinde kullanılan bir tabirin hangi anlamda kullanıldığı çoğu zaman o tabirin Kuran'ın başka bir yerinde kullanılma şeklinden anlaşılır. Kimi zaman bir kelimenin birden fazla anlamı olabilir. Böyle bir kelimenin, yer aldığı ayette hangi anlamda kullanıldığı, o kelimenin Kuran'ın başka yerlerinde hangi anlamda kullanılmış olduğundan anlaşılır. Yoksa sözlüğü açıp Kuran'da gördüğü her kelimeyi ilk manasıyla ele almak çok yanlış, hatta bazen tam tersi anlam ve yorumlar çıkarmaya sebep olabilir. Bundan da anlaşıldığı gibi, Kuran kendi kendini açıklayan bir kitaptır. Bir ayetin tefsiri, açıklaması bazen bir başka ayetin veya birkaç ayetin anlamında saklı olabilir.

✳ Ayetleri doğru yorumlamanın önemli şartlarından biri de Kuran'ın ruhunu kavramış olmaktır.

Kuran'ın ruhunu kavrayabilmek için de Kuran'ın geneline hakim olmak gereklidir. Allah'ın sonsuz merhamet, şefkat ve adaletinin Kuran'ın pek çok ayetindeki tecellisi (yansıması) görülüp anlaşılmalı ve Kuran'ın geneli bu bakış açısına göre değerlendirilmelidir.

Son derece önemli olan bir konu da, Müslümanların kendi yorum ve değerlendirmelerine göre Kuran'dan hüküm çıkarmamalarıdır. Salih bir Müslüman bu konuda büyük İslam alimlerinin yorumlarına tabi olmalı, onların ilmihallerde yaptıkları açıklamalara göre hareket etmelidir.

Müminlerin Kuran'ı Anlamalarındaki En Önemli Vasıfları Vicdan ve Samimiyetleridir

Kuran tüm insanlığı doğruya çağırان bir davettir, ancak Kuran'ı sadece iman edenler gereği gibi kavrayabilirler. Müminlerden farklı bir ruh haline ve karaktere sahip din ahlakından uzak kimselerin Kuran'ı anlayamamaları da gayet doğaldır.

Kuran, son derece açık, sade ve anlaşılır bir dile sahiptir, ancak samimi ve vicdanlı kimselerin anlayabilecekleri özellikle bir Kitaptır. Henüz İslam'la tanışmamış, iman etmemiş herhangi bir insan, açık bir kalple, ön yargısız ve samimi olarak yaklaştığında, taşıdığı bu mümin vasıfları nedeniyle Kuran'ın Yüce Allah'ın sözü olduğunu vicdanıyla fark edecektir. Zira, gerek üslubundaki heybet, mükemmellik ve sadelik, gerekse içerdiği üstün ilim ve hikmetle Kuran'ın bir insan sözü olmadığını, ilahi bir Kitap olduğunu her vicdanlı kişi kabul eder. Bu vicdanlı kişi iman edip saygı ve samimiyet ile yaklaştığı takdirde ise Kuran'ın hikmetli manaları Allah'ın izniyle kendisine açılmaya başlar.

“Hiç şüphesiz, zikri (Kuran'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten biziz.” (Hicr Suresi, 9) ayetiyle bildirildiği üzere Kuran'ın kıyamete dek geçerli olduğunu ve korunacağını bilen müminler bunun huzur ve güvenini yaşarlar. Kuran, insanın her hükmünden, her emrinden kesin olarak emin olduğu, kalbinde ve vicdanında hiçbir burukluk ve şüphe oluş-

madan tabi olacağı Hak Kitap'tır. İnsanların böylesine “emin” bir yol göstericisinin olması çok büyük bir nimet ve Allah Katından verilmiş bir rahmettir. Allah, Kuran'ın müminler için önemini bir ayetinde şöyle haber vermektedir:

“Biz Kitabı sana, her şeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik.” (Nahl Suresi, 89)

SAYIN ADNAN OKTAR: “ALLAH’IN EN SEVDİĞİ MAKAMLARDAN BİRİ ŞEHİTLİKTİR”

*İslam ahlakına göre kimler
şehitlik makamıyla
şerefendirilmiştir?*

*Şehitlerin arkasından neden
ağlanmaz?
Şehit ailelerine gösterilecek ihtimam
nasıl olmalıdır?*

*Şehitler için “ölü” kelimesini kullanmak
neden İslam ahlakına uygun değildir?*

“Vazife Başında Ölen Her Askerimiz Şehittir”

“Şehit şehittir, şehidin şekli olmaz. Aslan gibi koçyigit tatbikatta şehit oluyorsa, şehittir. Boğularak olabilir, başka türlü olabilir. Yani askerde iken herhangi bir şekilde vefat ettiğinde şehit olur. Zaten o Allah rızası için cihada niyet ederek gidiyor oraya. Asker, ne demek asker? Vatan müdafaası için gidiyor, orada vefat etme dediğimiz olay olduğunda, yani

Allah Katına alındığında o şehit olmuş olur zaten. Şehit ayrımı olmaz, yani şöyle şehit, böyle şehit olmaz. Asker herhangi bir şekilde, vazife başındayken Allah tarafından canı alınırsa şehittir, o kadar. Karmaşık bir şey yok.”
(Sayın Adnan Oktar’ın 3 Temmuz 2010 tarihli Kocaeli TV röportajından)

“Şehitliğin Sınıflandırması Olmaz”

“Her şehidin maaşı aynı olur, madalyası aynı olur, her şeyi aynı olur. Farkı olmaz demek ne demektir? Mesela biz ailenin fertleriyiz, hepsi aynı olmuş oluyor. Falanca, feşmekanca ayırımı olmaz. Çocuğuna insan bir şey aldığında, ona da alır, ona da alır, ona da alır, ayırım yapmaz. Arada fark yoktur inşaAllah. Fark olmaması zaten hepsinin cevabıdır. Fark var dersen detaya girebiliriz, fark yok dediğinde, detaya girmeye gerek yok artık. Hepsi aynı haklara sahip olmuş oluyor. Madalyada da aynıdır, maaşta da aynıdır, hepsinde aynı olur. Çok garip olur yani, açıklaması da olmaz onun inşaAllah.” (Sayın Adnan Oktar’ın 3 Temmuz 2010 tarihli Kocaeli TV röportajından)

“Şehitlerin Arkasından Ağlamak Müslümanlara Yakışmaz”

“De ki: “Siz bizim için iki güzellikten (şehidlik veya zaferden) birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? Oysa biz de, Allah’ın ya kendi Katından veya bizim elimizle size bir azab dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun, kuşkusuz biz de sizlerle birlikte bekleyenleriz.” (Tevbe Suresi, 52)

“Şehitleri öven bir ayet. Bak “iki güzellik” diyor, şimdi güzellik için ağlanırmı? Allah ‘güzellik’ diyor, adam hüngür hüngür ağlıyor. O zaman sen bu ayeti kabul etmemiş oluyorsun, Allah’ın güzellik dediğini. Güzelliğe ağlanmaz. Şeytandan Allah’a sığınırım, “Siz bizim için iki güzellikten (şehidlik veya zaferden) birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz?” Müslüman demek ki ya şehitlik, ya gazilik bekliyor, inşaAllah. “Oysa biz de, Allah’ın ya Kendi Katından veya bizim elimizle size bir azab dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun, kuşkusuz biz de sizlerle birlikte bekle-

yenlerdeniz.” Müslümanları Allah vesile ediyor, küfre karşı. Onların fikren ezilmesinde, etkisiz kalmasında, ilmen yenilmesinde ve perişan olmasında Müslümanlar vesiledir inşaAllah. Tabii hep fikri, ilmi, akli delillerle inşaAllah.” (Sayın Adnan Oktar’ın 3 Temmuz 2010 tarihli Kocaeli TV röportajından)

“Şehitler Kendilerine Ağlayanları Görseler Çok Şaşırırlar”

“Zor günler olur ama Allah’a tevekkül etmek lazım. Utanç duyar insan sonra. Mesela Allah hastalıklar verir, dertler verir, belalar verir, mutlaka o hayırla sonuçlanır. Allah’a sonuna kadar hüsn-ü zan etmek lazım. Mutlaka hayır vardır. Mutlaka hikmetle yaratılır. Ya bir beladan korur Allah, ya daha iyisini yapar, daha güzel olur. Mesela şehit oluyor. Bir de git şehitlere sor. Adam yerlere yatarak ağlıyor. Şehide bir sor bakayım. Ne kadar rahatsız olur o. Şaşırır da, “niye ağlıyorsunuz?” diye. **“Allah’ın Katında nimetlenir”** diyor Cenab-ı Allah. Gayet

mutlu. Neşesi yerinde. Şevki yerinde. Gayet kaliteli bir hayata geçmiş orada ama sen ağlıyorsun. Onun da senin haline ağlaması lazım eğer ağlayacaksa. Senin dünyadaki perişanlığına ağlar.” (Sayın Adnan Oktar’ın Adnan Oktar’ın 4 Ocak 2012 tarihli A9 Tv röportajından)

“Şehit Ailelerine Özel İhtimam Gösterilir”

“Evi kirada ise, hemen para toplayıp o evi satın alıp o şehit ailesine vermek lazım, bir. O günden itibaren onlara yemek yaptırmak olmaz. Her gün komşular, yani her gün imeceyle bir gün biri, bir gün biri, bir gün biri, bir gün biri. Kıyafet de aldirmayacaksınız. Mesela ölçüsünü alacaksın kıyafetin. “Kıyafet artık bizden” diyeceksin o kadar. Bir mahalle bir şehit ailesine bakamaz mı? Bu çok güzel bir şey olur, çok şahane olur. Onları niye zorda bırakalım? Güzelce gidip orada Kuran okusunlar, Allah’tan bahsetsinler, imani sohbetler etsinler, o şehitliğin güzelliğini anlatsınlar. Aksi ne oluyor? Bayılıyor yere düşüp, perişanlıktır bu, olmaz. Ağlıyor,

baygınlık geçiriyor, hastaneye kaldırılıyor, kimi kalp krizi geçiriyor. Bunlar olmaz. Bu bir üzüntü sebebi oluyor kimi insanlar için. Tabii üzüntü de haramdır ama oluyor ve karşı tarafı bu sevin-dirmiş oluyor. Mesela şehit geldiğinde, “Artık Sen bizim babamızsın”, diyeceksin, baba kimse, şehit babası. Kaç tane oğlun var üç tane, mahallede kaç genç var 150. “150 tane oğlun oldu” diyecekler. Bir oğ-lunu aldı Allah 150 tane oğlu oldu. Aynı öz oğlu gibi, “Baba bir emrin var mı?” di-yecekler o kadar. Hatta öz oğlundan daha titiz. Çünkü bazen öz oğlu saygılı davran-mıyor, ters davranıyor değil mi? Mesela bir yere gidecek, “Baba telefon et” diye-cek telefon verecek, “Ben senin şoförü-nüm, asla hakkımı helal etmem. Bir yere gideksen bana söyleyeceksin ben seni götüreceğim” diyecek değil mi? Kardeşim bu sevap, Allah’ın rızasına uygun olan bu.

Büyük bir sevinçtir, neşedir. Ne kadar zevkli olur şöyle bir hayat bir düşünün değil mi? Git bağrına bas, mesela “Anne senin emrindeyim” diyeceksin. Bütün ma-halledeki gençler, “Anne sen bizim anne-mizsin” diyecekler, “Emredin” diyecekler değil mi? Orada her gün çeşit çeşit ye-meklerle bakacaklar. Sağlığına sıhhatine dikkat edecekler. Bu çok yıldırıcı olur PKK için de ayrıca ve PKK propagandasını da ortadan kaldıran bir şey olur. Çünkü PKKlılar, insanlara nasıl etki ettiklerini an-latıyor. Diyor ki; “Darmakeşan ettik, bütün herkes doldu, feryat sesleri etrafa yayılıyor şu an, mükemmel” diyor adam. “Gazeteye yansıdı mı basına?” “Yansımaz olur mu ağabey büyük eylem yaptık” diyor. Olay bu işte, adamların istediği bu. Bunu ortadan kaldırmak lazım. Yani şehit gömülüyor herkes evine yolcu yoluna, öyle olmaz. Mesela ev darsa genişletilir veyahut daha geniş ferah bir eve geçme-leri de sağlanabilir.

Maddi olarak herkesin az veya çok bi-rikmiş bir şeyi oluyor. Bir araya getirilirse, “damlaya damlaya göl olur” derler. Mu-azzam bir şey olur. Bir de sezdirmeden yapmak lazım, mahcup etmeden, aileyi mahcup ederse olmaz. Gizlice sürpriz ya-

pacaksın inşaAllah. Fakat bunun hemen pratik bir uygulaması gerekir, her mahalle için bu mümkün. Yani Bismillah deyip bir aileden başlanabilir buna. Biz bunu bir Anadolu geleneği yapalım, bir Türk geleneği yapalım. Bir gelenek olsun bu. Evlenenlerde olmuyor mu? Damada para veriyorlar, geline bir şeyler yapıyor, hediye alınıyor. Ev, araba her şey alınıyor evlenenlere. Onlar da ahirete gidiyorlar, o da bir düğündür çünkü şehit olarak gidiyor, şehit uğurluyorsun. Aynısını yap işte, düğünde yapılanın aynısını yapın değil mi? Herkes para versin, imkanlarını versin, yiyecek içecek getirsin.” (Sayın Adnan Oktar’ın 21 Mayıs 2010 tarihli Kocaeli TV röportajından)

“Şehit Ailelerine Gösterilecek Vefa Son Nefese Kadar Sürer”

“Şehit ailelerine vefalı olmak lazım. Şimdi bu özeni mesela beş yıl gösteriyor, onuncu yılda unutursa olmaz, vefa çok önemlidir. Vefa ne zamana kadardır? Ölünceye kadardır ve en hayati duygulardan birisidir. Vefasızlık çok alçakça bir şeydir, çok pistir, çok acıdır. Mesela on yıl, on birinci yılda unutmış, çok korkunç. Vefanın ölçüsü son nefestir. Son nefesine kadar gözünde bile sevgi kalarak vefat etmek lazım. Son anda gözünde Allah aşkıyla vefat edeceksin. Son ona ikramın o olacak, gözündeki o kişiye karşı sevgin olacak ve Allah’a olan sevgi tabii. Allah’ın tecellisi olarak onu seviyorsun inşaAllah.” (Sayın Adnan Oktar’ın 21 Mayıs 2010 tarihli Kocaeli TV röportajından)

“Şehit Ailelerini Muhtaç Hale Getirmek Türk İnsanına Yakışmaz”

“Şehit aileleri her yerde korunsun zaten. Öncelik onlarda olsun. Hadi biz iş bulamasak bile, insan açlıktan ölmez. Ama şehit ailesini fakir tutmak, insanlara muhtaç hale getirmek çok onur kırıcı ve çok küçük düşürücü olur. Millet olarak bize bu yakışmaz. Şehit aileleri öncelikli girsin işe, çalışsınlar. Öncelik onlara ait olsun. Rahat etsinler, biz onların huzurunu görelim, biz mutlu oluruz. Bizim tokluğumuz, açlığımız önemli değil. Onlar Allah rızası için, din için, iman için, vatan için, millet için, bayrak için, namus için, şeref ve onur için, hepsinin üstünde Allah rızası için canlarını vermişler. Can, canını vermiş. Toprak altına girmiş ve cennete gitmiş. O ailelere bakmak, şehidimizin ailesine bakmak namus borcudur. Aksi namusu kirletir. Çok ağır bir vebaldir. Mesela bir öncelik olur, ver şehit ailesinin olsun. Ölmeyiz açlıktan, bir şey olmaz. Kilodan ölüyor millet, açlıktan ölmüyor insanlar. Ekseriyetle kilodan ölüyor; kolesterol fazlalığından, et yemenin fazlalığından, proteinli yiyeceklerden, bundan dolayı ölüyor insanlar. Ne olacak yani, sebzeyle, ekmekle yaşar insan, bir şey olmaz. Şehit ailelerinin huzurunu, mutluluğunu görmek bizim için büyük bir sevinçtir.” (Sayın Adnan Oktar’ın 6 Nisan 2012 tarihli A9 Tv röportajından)

“Allah Katında Şehitler Diridirler”

“‘Allah yolunda öldürülenleri sakın ‘ölüler’ saymayın.’ Ölü demek haram şehitlere. ‘Hayır, onlar, Rableri Katında diridirler, rızıklanmaktadırlar.’” Güzel yiyeceklerle. “Ölü değiller” diyor Allah. Normal ölenler kendilerinin öldüğünü biliyor, “ben öldüm” diyor. Şehit bilmiyor. Yani net diri olduğunun kanaatinde. Hafızasını, herşeyini Allah ona göre yaratıyor, bilemiyor.

“Allah’ın Kendi fazlından onlara verdikleriyle sevinç içindedirler.” Hep sevinç içindeler. Sürekli neşe var, ne

üzülüyorlar, ne ızdırap, ne sıkıntı sürekli sevinç içindeler. **“Onlara arkalarından henüz ulaşmayanlara”** Yani diğer efelere, koç yiğitlere. **“müjdelemeyi isterler”** Ah diyor şu mekanı ortamı bilseler de bu sevinci yaşamayı bilseler de, aşkla gelseler. **“onlara hiçbir korku yoktur”** Hiçbir korku yok. Dünyada normalde günahkar ama şehit olduktan sonra hüküm kalkıyor üstünden. Çok büyük kolaylık. Sürekli sevap alacak şekilde yaşıyor orada. Tek yönlü. **“mahzun da olacak değillerdir.”**

“Onlar, Allah’tan bir nimeti, bir fazlı (bolluğu) ve gerçekten Allah’ın mü’minlerin ecrini boşa çıkarmadığını müjdelemektedirler.” Allah’ın vaaadinin doğru olduğunu müjdeliyorlar. Şimdi efelerden bahsediyor yine Cenab-ı Allah;

“Kendilerine yara isabet ettikten sonra” PKK kurşunu geliyor koç yiğit efelere göğsüne, bacağına, koluna mermi giriyor veya bomba patlıyor bacağından yaralanıyor. **“Allah ve elçisinin çağrısına icabet edenler”** Daha hala cehd etme peşinde maşaAllah. **“içlerinden iyilik yapanlar”** daha hala güzel ahlaktan, heyecandan, Allah yolunda mücadeleden bahsedenler. **“ve sakınanlar için büyük bir ecir vardır.”** Gazi olmuş, İslam’a sıkı sıkıya bağlılar. Var ya koç yiğitler, aslanlar “yine gideceğim” diyor. Bir şehit babası çıktı dedi ki; “Ben şehadete inanırım, bir damla kalbimde üzüntü yok. Allah, Kitap, vatan, millet için benim evladım gitti, helal

olsun" diyor.

"Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topladı(n)dılar". PKK size karşı toplandı, komünistler size karşı toplandılar. **"Artık onlardan korkun" dedikleri halde.**" Diyorlardı ya, "şehirde olay çıkaracaklar, verelim kurtulalım". Kimileri "bunların şakası yok arkadaş, İstanbul'u yakacak bunlar her yeri yakacak. Ne istiyorlarsa verelim kurtulalım" diyorlardı. **"Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topladı(n)dılar, artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diyenlerdir."** Bizim koçyiğit askerler bunu diyor işte maşaAllah." (Sayın Adnan Oktar'ın 25 Haziran 2012 tarihindeki A9TV röportajından Al-i İmran Suresi 169-173. ayetlerinin tefsiri)

**"Şehitler Ölmez,
İmtihanları Devam Eder
Ancak Bu İmtihanda Her
Şey Lehlerinde Olur"**

"Şehitlik de çok zevkli, bayağı güzel bir

şey çünkü ölmüyor, yeni bir hayat şekline giriyor. Fakat imtihanı devam ediyor. Ama dünya imtihanı gibi olmuyor bu sefer. Yani sırf lehinde olaylar geliyor, sanki sorular verilmiş gibi. İmtihana geldiğinde insana nasıl sorular verilirse, şehit olan için de cennet kursu gibidir. Yani bizim anladığımız imtihan gibi değil, cennet kursu gibi, orada sadece eğitim alıyor cennet için. Zaten gidecek cennete, onun için çok büyük bir zevktir şehit olmak, büyük bir nimettir. Mesela adam ortalı bir insan oluyor ama Müslüman. Şehit oluyor, veli konumuna geliyor ve gayet güzel eğitimden geçiyor, yemeleri içmeleri gayet düzgün, dünya şartlarına göre çok çok güzeldir şehitlerin hayatı, çok mükemmel yaşıyorlar. Sonra onlar oradan ahirete alınıyorlar. Yine vefat ediyor şehitler yani şehitler vefat ederek ahirete alınıyorlar. Ölmüyor onlar çünkü Allah "ölmediler" diyor. Ölmeleri ayrı yapılıyor, yeniden yapılıyor." (Sayın Adnan Oktar'ın 12 Mart 2010 tarihli HarunYahya.TV röportajından)

Timsahlarla İlgili Şaşırtan Bilgi

Bilim adamları, kalın deriye sahip timsahların dokunmaya insanlardan çok daha duyarlı olduğunu ortaya çıkardı.

Timsahların çene bölgesindeki kubbe biçimli yumruları araştıran bilim adamları, özel hücrelerden oluşan yumruların insanın parmak ucundan çok daha duyarlı olduğunu keşfetti.

"Journal of Experimental Biology" dergisinde yayımlanan çalışmaya göre, bu yumrular, sürüngenlerin avlanma sırasında gösterdikleri etkileyici tepkilerde önemli rol oynuyor.

Araştırmayı yapan Vanderbilt Üniversitesi'nden Duncan Leitch, yumruların çeşitli uyarıcılara nasıl tepki verdiğini test ettiklerini ve yumruların dokunmaya duyarlı olduğunu belirlediklerini söyledi.

Yumrulardan alınan örnekleri mikroskopta incelediklerinde insan derisindeki benzer hücrelerden oluşuklarını gözlemleyen Leitch, yumruların yüzeyinin hemen altında yer alan sinir uçlarının basınç ve titreşime de duyarlı olduğunu ortaya çıkardı.

Leitch, timsahın bu sinir uçları sayesinde gece karanlığında yenilebilir ve yenilemez şeyleri birbirinden ayırt edebildiğine dikkati çekti.

Timsahların ön bacakları çok kısa olduğu için yavrularının bakımında çenelelerini ve ağızlarını kullandıklarına işaret eden Leitch, ortalama ısırma gücü 1100 kilogram olan timsahların yumrular sayesinde yavrularını ağızlarında taşıyabildiklerine işaret etti.

Timsahların çenelerindeki siyah yumruların işlevi, şimdiye kadar çözülememişti. Daha önce bu yumruların sensör işlevi gördüğü, sıvı ya da tükürük salgılamaya yardımcı olduğu sanılıyordu.

www.yasam.bugun.com.tr

KİTAP EHLİYLE İTTİFAK ETMENİN ÖNEMİ

Hiç şüphe yok ki, dünyanın barışa, dostluğa ve kardeşliğe belki de en çok ihtiyaç duyduğu dönemlerden birini yaşıyoruz. 20. yüzyıla damgasını vuran çatışmalar ve savaşlar, yeni yüzyılda da tüm hızıyla devam ediyor, dünyanın dört bir yanındaki masum insanlar bu savaşlardan dolayı büyük maddi ve manevi kayba uğruyorlar. Ancak bazı çevreler ısrarla Müslümanlar ve Kitap Ehli arasındaki çatışmayı körüklemeye çalışıyorlar. Oysa açıkça görülmektedir ki, bu kişilerin dayattığı medeniyetler çatışması tüm insanlığı büyük bir felakete götürebilir. Böyle bir felaketin engellenmesinin en önemli yollarından biri, Müslümanlar ve Kitap Ehli arasındaki kardeşliğin ve iş birliğinin güçlendirilmesidir.

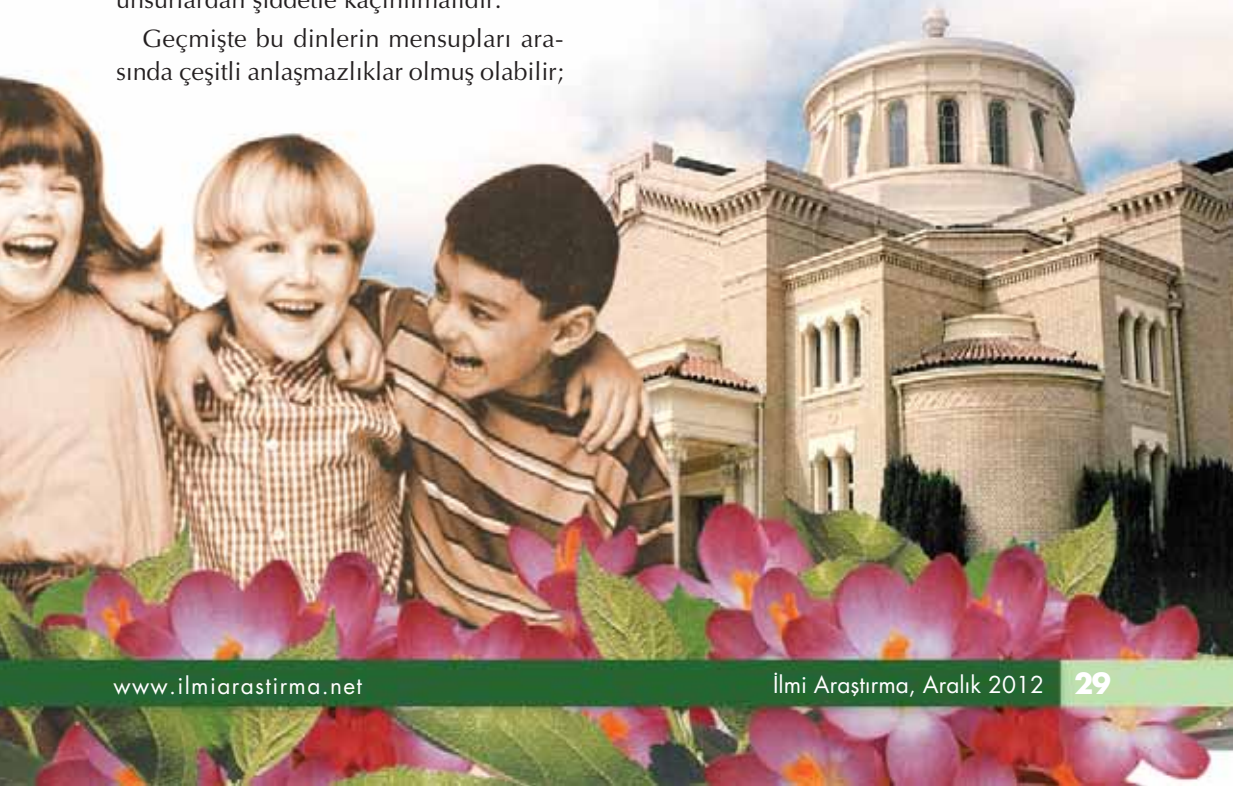
Bugün dünya üzerinde iki kutup bulunmaktadır. Ancak bu iki kutbun tarafları Müslümanlar ve Yahudiler/Hristiyanlar değildir. Bu iki kutbun bir tarafında, Allah'ın varlığına ve birliğine iman edenler, diğer tarafında ise inkarcılar, diğer bir deyişle bir tarafında din ahlakını savunanlar, diğer tarafında da din ahlakına karşı olan ideolojileri savunanlar yer almaktadır.

Kitap Ehli'nin ve Müslümanların ortak inanç esaslarına, ortak ibadetlere, ortak ahlaki değerlere, ortak düşmanlara sahip oldukları her üç İlahi dinin de kutsal kitaplarında anlatılmaktadır. İnançlı, samimi, vicdanlı ve sağ duyulu Hristiyanlara, Yahudilere ve Müslümanlara düşen, kötülöklere ve kötölere karşı ortak bir mücadele yürütmek, yardımlaşmak, birlik ve beraberlik içinde çalışmaktır. Bu birlik, sevgi, saygı, anlayış, uyum ve iş birliği prensipleri temel alınarak bina edilmelidir. Durumun ne kadar acil olduğu göz önünde bulundurulmalı, çekişme, tartışma ve ayrılığa yol açacak unsurlardan şiddetle kaçınılmalıdır.

Geçmişte bu dinlerin mensupları arasında çeşitli anlaşmazlıklar olmuş olabilir;

bu tarihi bir gerçektir. Ancak bunlar, Hristiyanlık, Yahudilik ve İslam'ın özünden değil, devletlerin, toplulukların ve bireylerin hatalı karar ve düşüncelerinden, çoğu zaman ekonomik veya siyasi çıkar ve beklentilerinden kaynaklanmıştır. Yoksa, her üç İlahi dinin ortak amaçlarından biri, **tüm insanların barış, huzur, güvenlik ve mutluluk içinde yaşamalarıdır ve buna aykırı bir çatışma üç dine göre de yanlıştır.**

Dini ve ahlaki değerleri hedef alan güç merkezleri tüm imkanlarını biraraya getirerek büyük bir ittifak oluşturmuş durumdadır. Ancak bu ittifakı fikri anlamda yok etmek bizlerin, dindar insanların elindedir. Dinsiz ve materyalist telkinlerin olumsuz ve yıkıcı sonuçlarını birlik olarak ortadan kaldıracabiliriz. Güzel ahlakın, huzurun, güvenliğin ve refahın hakim olduğu bir toplum oluşturabiliriz. Bunun tek yolu yeryüzündeki üç İlahi dinin (Müslümanlık, Yahudilik, Hristiyanlık) bu ortak amaç doğrultusunda bir araya gelmesidir.

İnançlı, samimi, vicdanlı ve sağ duyulu Hristiyanlara, Yahudilere ve Müslümanlara düşen, kötülöklere ve kötölere karşı ortak bir mücadele yürütmek, yardımlaşmak, birlik ve beraberlik içinde çalışmaktır. Bu birlik, sevgi, saygı, hoşgörü, anlayış, uyum ve işbirliği prensipleri temel alınarak bina edilmelidir. Durumun ne kadar acil olduğu göz önünde bulundurulmalı; çekişme, tartışma ve ayrılığa yol açacak unsurlardan şiddetle kaçınılmalıdır.

Dünyada Yaşanan Sorunların Gerçek Nedenleri Tespit Edilmeli ve Bunlara Zemin Hazırlayan Fikri Ortam, İttifak Edilerek Ortadan Kaldırılmalıdır

Din ahlakına zıt olan ideolojilerin dünyayı içine sürükledikleri durum karşısında en büyük sorumluluk iman eden vicdan sahibi insanlara düşmektedir. Din ahlakına karşı olanların yürüttükleri faaliyetler, yalnızca Hristiyanları, Musevileri ya da sa-

dece Müslümanları ilgilendirmemektedir. Dünyanın hangi bölgesinde olursa olsun, söz konusu ideolojilerin neden olduğu zararlar her üç dinin mensupları için ortak bir tehlikedir ve inanç sahibi tüm insanların vicdanlarını rahatsız etmekte, Allah'a iman eden herkese önemli sorumluluklar yüklemektedir. Bu durumda, Allah'a inanan ve Rabbimiz'in bize öğrettiği güzel ahlakı yaşamayı kabul eden Ehl-i Kitap'ın ve Müslümanların iş birliği yapması gerektiği açıktır.

Her üç dinin mensupları, el ele vererek, zaten hiçbir bilimsel temeli bulunmayan, sadece materyalist felsefe uğruna ayakta tutulmak istenen Darwinizm'in yanlışlığını tüm dünyaya anlatmalıdırlar. İnançsızlıktan güç bulan tüm diğer yıkıcı ideolojilere (komünizme, faşizme, ırkçılığa) ve ahlaki dejenerasyona karşı da el birliği ile fikri bir mücadele yürütmelidirler. Bu gerçekleştirildiği takdirde dünya çok kısa zamanda barış, huzur ve adalete kavuşacaktır. Yeryüzündeki acılar, sıkıntılar, katliamlar, belalar, adaletsizlikler, yokluklar sona erecek; yerine aydınlık, refah, zenginlik, bolluk, sağlık ve bereket gelecektir.

İçinde Yaşadığımız Çağda Dünya Toplumlarını Yıkıma Götüren Kötülükleri, Ahlaksızlıkları, Haksızlıkları ve Dejenereasyonu Gören Herkesin Önünde İki Seçenek Vardır

❖ Birinci yol - Gördüklerini görmezden gelenlerin seçtiği yanlış yol:

Bu yolu tercih edenler, olup bitenleri sadece seyretmekle yetinir, yaşanan olumsuzluklara karşı ilgisiz ve umursamaz bir tavır takınırlar. “Dünyayı kurtarmak bana mı kaldı?” veya “Ben neyi değiştirebilirim?” gibi mazeretlerle kendilerini kandırırlar. Sohbet ortamlarında, insanlığın içinde bulunduğu duruma ne kadar üzüldüklerini ifade eder, kimi zaman ihtiyaç içinde olanlara küçük yardımlarda bulunurlar, ancak tüm bu kötülüklerin tamamen ortadan kaldırılması için çaba göstermeye yanaşmazlar. Oysa unutmamak gerekir ki, acılara, sıkıntılara, kötülöklere karşı sessiz kalan ya da elinden gelen en fazla çabayı göstermeyen de bu tablodan sorumludur.

❖ İkinci yol - Fikri mücadele:

Mevcut imkanların tümünü seferber ederek, insanlığı içinde bulunduğu durumdan kurtarmak için gerekli fikri mücadeleyi yürütmek, bu konuda asla yılgınlığa kapılmamak, şevkle ve azimle çaba göstermektir. Samimi, sağduyulu, vicdanlı, sorumluluk sahibi inananlara düşen elbette bu ikinci yolu seçmektir. Madem zalimler, kötüler, ahlaksızlar ve din ahlakına karşı olanlar ittifak kurmuştur; o halde Kitap Ehli’nden samimi olarak iman edenler ve samimi Müslümanlar da bu şer ittifakına karşı birleşmeli, her türlü maddi ve manevi imkanı bir araya toplayarak ortak bir fikri mücadele yürütmelidir. İnançlı her Musevi, her Hristiyan, her Müslüman bu doğrultuda elinden gelen gayreti göstermekle sorumludur. Böylelikle dürüst, saygılı, sevgi dolu, anlayışlı, ince düşünceli, güzel ahlaklı insanlarla birlikte, huzur, barış, güvenlik, mutluluk ve refahın hakim olduğu bir ortamda yaşamak mümkün olacaktır. Günümüzdeki gibi zorluk ve sıkıntı dönemlerinde, Kitap Ehli ve Müslümanlar birbirlerine karşı her zamankinden daha çok anlayışlı, uyumlu, tamamlayıcı, kolaylaştırıcı ve saygılı ol-

malıdırlar. Unutulmamalıdır ki birlik, beraberlik ve iş birliği başarı getirir. Çekişme, tartışma ve ihtilaf ise güçsüzlüğe neden olur. Üstelik içinde yaşadığımız dönem, bu işbirliğinin bir an önce tesis edilmesini gerektirmektedir. Din ahlakına karşı olanlarla yapılması gereken fikri mücadelenin yanı sıra bu dönem, iman edenlerin dünya tarihinin en kutlu dönemlerinden birine, Hz. Mehdi (a.s.)'in zuhuru ve Hz. İsa (a.s.)'in yeryüzüne ikinci kez gelişine hazırlık yapmaları gereken çok önemli bir dönemdir. Allah Kuran'da, Müslümanlara, Kitap Ehli'ni "ortak bir kelimeye birleşmeye" çağırmasını emreder:

"De ki: 'Ey Kitap Ehli, bizimle sizin ara-

nızda müşterek bir kelimeye gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız bir kısmımızı Rabler edinmeyelim..." (Al-i İmran Suresi, 64)

Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudiler bu şekilde ortak bir kelimeye birleştiklerinde, birbirlerinin düşmanı değil dostu olduklarını anladıklarında, asıl düşmanın ateizm ve dinsizlik olduğunu gördüklerinde, dünya çok daha güzel bir yurt olacaktır. Asırlardır süren çatışmalar, husumetler, korkular, terör eylemleri sona erecek ve Allah'ın izniyle "ortak bir kelime" üzerinde sevgi, saygı ve huzura dayalı yeni bir medeniyet kurulacaktır.

Sayın Adnan Oktar Kitap Ehli ile İttifakın Önemini Anlatıyor

ADNAN OKTAR: Hristiyanlık ile İslam'ın uyuşan yönlerini anlatırız, beraber dinsizliğe karşı mücadele etmek için azmederiz, konuşuruz, "'Allah Bir'de anlaşalım" deriz, "Peygamberlere sevgide anlaşalım" deriz; "ahiret inancında, Darwinizmle-materyalizmle mücadelede anla-

şalım" deriz; "birlikte hareket edelim, ittifak edelim" deriz. Tamam, diyalog lafına gerek yok ki. Bunda yanlış olan bir şey yok, faydalı olan bir şey bu. Kuran ayetleriyle de sabittir, Kuran'da Allah; "Onlarla en güzel tarzda tartışmanın dışında konuşmayın" diyor. Bu nedir? Diyalog

işte, konuşma; ayetin açık anlamı bu. Allah onlarla konuşmamızı, sohbet etmemizi, güzel davranmamızı istiyor. Onlarla evlenebileceğimizi söylüyor Allah. Onlardan hanım alabiliriz. Yemeklerine gidebiliriz, yemekli toplantı düzenleyebiliriz, onları kendi yemeğimize davet edebiliriz, evimize girebilirler, biz onların evlerine gidebiliriz. Ahbaplık, Kuran'da Allah söylüyor.

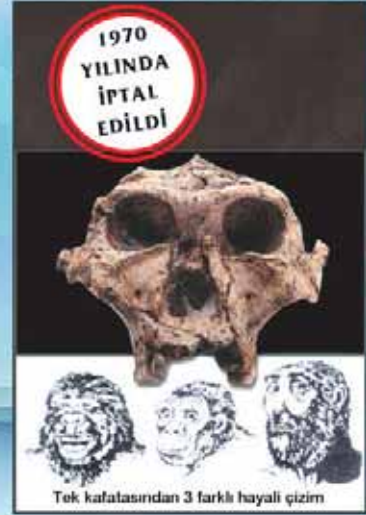
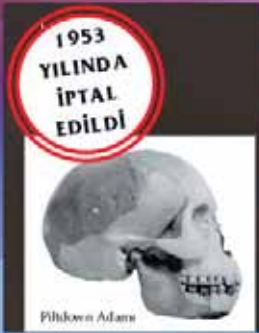
'Allah Bir'de anlaşıyoruz, "Allah'ın Bir olduğunu onlara söyleyin" diyor Allah Kuran'da, onu söyleriz. "O konuda ittifak edin" diyor Allah. Küfre karşı birlikte hareket ederiz, çünkü Ehl-i Kitap'ı küfre karşı müttefik görürüz biz, Allahsızlığa karşı. Bunda yanlış olan bir şey yok. Buna karşı mücadele edenler mantıksız hareket ediyor, Kuran'a ters hareket etmiş oluyorlar. Bir anlamı da yok. Neyi amaçladıkları da belli değil. Ayrıca Hristiyanlık bir tehlike değildir.

Hristiyanlık güçlü bir inanç akımı değildir, Hristiyanlık çok güçsüzdür. Avrupa da o yüzden perişan durumda. Hiç kimse Hristiyan olmak istemiyor, kiliseler sürekli boşalıyor ve kapanıyor yani Hristiyanlık aktif, hareketli, güçlü bir din değil. Ama İs-

lamiyet güçlü, anlatımları mantıklı, akla uygun. Dolaşısıyla Hristiyanlıktan çekinmenin de bir manası yok. Bazı tipler oluyor, her şeyden şüpheleniyor, kuşkuluyor; şimdi eğer Hristiyanlara özgürlük tanınırsa, Müslümanlara da özgürlük tanınacak diye Hristiyanlığa karşı nefret politikası izliyor. Hristiyanlıktan nefret edince; Hristiyanlıktan nefret eden Müslümanlıktan da nefret ediyor, Musevilikten de nefret ediyor. Sadece komünistliği sever hale geliyor. Müslümanlığa saldırmak için bir adım, ilk adım olarak onu uyguluyorlar. Hristiyana biz niye düşman olalım? Ehl-i Kitap'tır, Allah Kuran'da: **"Size en yakın olarak Hristiyanınız diyenleri bulacaksınız"** diyor (Maide Suresi, 82). (29 Haziran 2012 tarihli A9 TV)

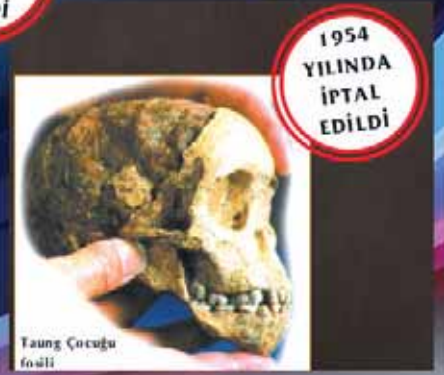
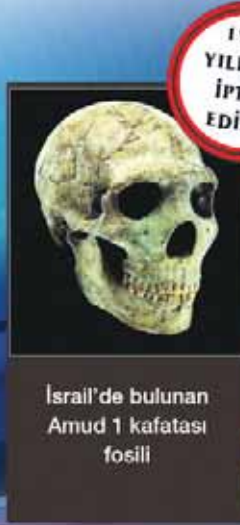
EVİRİMİ GEÇERSİZ KILAN SAHTE KAFATASI FOSİLLERİ

- Ara geçiş formu olduğu iddia edilen kafatası fosillerinin geçersizliği nasıl ispat edilmiştir?
- Bilim adamları ellerinde insanın evrimine delil oluşturacak hiçbir ara geçiş formunun bulunmadığını nasıl itiraf etmişlerdir?
- Evrimcilerin, sahte olduğunu bildikleri halde insanın atası olarak ileri sürdükleri Java Adamı'nın bir insan ırkı olduğu nasıl kanıtlanmıştır?

Darwinizm, bilimsel temellere ve gerçek bilimsel delillere dayanmadığı için, uydurma kanıtlar sunarak taraftar toplamaya çalışır. Bunun için ise Darwinistlerin elinde spekülasyon yapacakları malzemelerin olması yeterlidir. Darwinistler, üzerinde spekülasyon yapabilecekleri soyu tükenmiş canlı fosillerini alır, şekilden şekile sokar ve bunları ideolojilerine uygun bir malzeme olarak kullanırlar. Yıllar boyunca soyu tükenmiş olduğu için denizden karaya hayali geçi-

şin en ünlü örneği olarak tanıtılmaya çalışılan, fakat canlı örneği günümüz denizlerinde bulunan Coelacanth, bu sahtekarlığı yansıtan en önemli delildir. Darwinistler aynı taktiği diğer canlılar ve insan için de kullanmaya çalışırlar. Elde ettikleri tüm fosilleri görünümüne göre kategorilendirir ve kendi akıllarına göre istediklerine “ara form” yakıştırması yaparlar. Oysa ara form dedikleri fosillerin tümü, tıpkı Coelacanth gibi, mükemmel ve kusursuz canlılara aittir

Sözde Ara Geçiş Formları Bilimsel Literatürden Çıkarılmıştır

Ara geçiş formu olarak gösterilen fosillerin aslında soyu tükenmiş kompleks canlılara ait olduğu bilimsel olarak kanıtlanmıştır. Konu, insanın hayali evrimine geldiğinde ise, spekülasyon malzemeleri genellikle soyu tükenmiş maymunlar veya geçmişte yaşamış bazı insan kavimleridir. Şimdiye kadar öne sürülmüş tüm ara form iddiaları, bu spekülasyon yöntemine dayanmaktadır. Örneğin Darwinistlerin insanın hayali ev-

rimine örnek olarak sunmaya çalıştıkları tüm kafataslarının, soyu tükenmiş maymun veya insan ırklarına ait olduğu kesin ve bilimsel olarak ispatlanmış ve söz konusu kafatasları bilimsel literatürden çıkarılmıştır:

✓ 1891 yılında bulunan ve *Java Adamı* olarak isimlendirilen fosil ile 1923 yılında bulunan ve *Pekin Adamı* olarak isimlendirilen fosilin 1939 yılında sahte birer ara

geçiş formu olduğu anlaşılmıştır.

✓ 1922 yılında bir ara form olduğu iddiasıyla en büyük delil olarak sunulan ve *Nebraska Adamı* olarak isimlendirilen diş fosilinin 1927 yılında bir yaban domuzuna ait olduğu anlaşılmıştır.

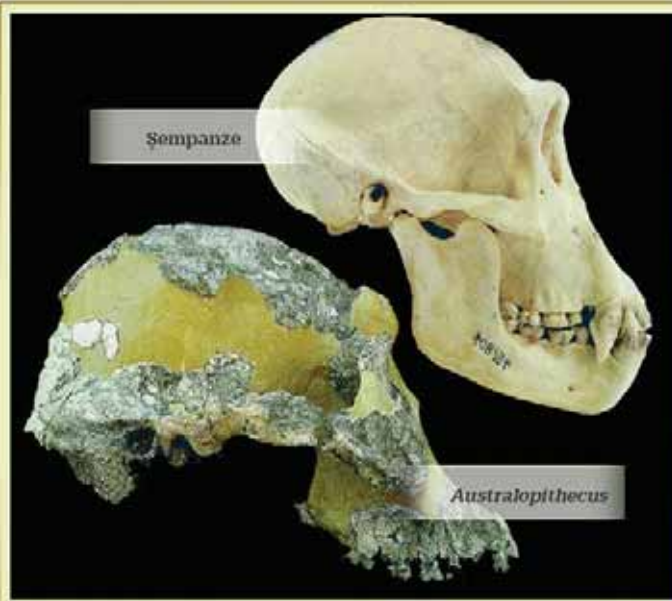
✓ 1959 yılında bulunan ve *Zinjanthropus* olarak isimlendirilen fosilin sıradan bir maymun olduğu anlaşılmış ve fosil 1970 yılında literatürden çıkarılmıştır.

✓ 1930'lu yıllarda bulunan ve 50 yıl boyunca ara form olarak sergilenen *Ramapithecus*, 1981 yılında sıradan bir babun cinsi olduğunun anlaşılmasıyla iptal edilmiştir.

✓ 1974 yılında Afrika'da bulunan *Lucy*'nin 1999-2000 yıllarındaki çalışmalar sonucunda geçersizliği anlaşılmış ve bu fosil de bilimsel literatürden çıkarılmıştır.

✓ 1924 yılında bulunan ve Taung Çocuğu olarak isimlendirilen kafatası fosilinin genç bir gorile ait olduğunun anlaşılmasıyla, bu fosil de 1954 yılında iptal edilmiştir.

✓ 1984 yılında bulunan ve *Homo Erectus* türüne ait olarak gösterilmeye çalışılan *Turkana Çocuğu* fosilinin, aslında 12 yaşında bir çocuğa ait olduğu ve büyüdüğü zaman yaklaşık 1.83 m boyunda olacağı saptanmıştır. Fosilin dik iskelet yapısı günümüz insanından farksızdır. Fosil hakkındaki tüm spekülasyonların sahte olduğu anlaşılmıştır.

Australopithecus ve şempanze kafatasları arasındaki benzerlik, Australopithecus'un insanın atası değil, gerçek bir maymun türü olduğunun açık bir göstergesidir.

Evrimci Bilim Adamları İtiraf Ediyor: "Ara Geçiş Formu Yoktur"

Reading Üniversitesi jeoloji bölümünden evrimci L. B. Halstead, *Nature* dergisinde

yaptığı bir açıklamada, bugüne kadar sözde insanın evrimine delil gibi gösterilmeye çalışılan fosillerin hiçbir şekilde insanın evrimine delil olmadığını ve bu yönde Darwinistlerin elinde hiçbir bulgu bulunmadığını şu sözlerle itiraf etmiştir:

"Bu durum topluma ilk defa olarak şu gerçeği gösterir: insanın doğrudan atası olan gerçek bir fosil yoktur. ... ki bu yaratılışa inanların yıllardır savunduğu gerçektir." (L. B. Halstead "Museum of Errors", *Nature*, 20 Kasım 1980, s. 280 - Nicholas Comninellis, *Creative Defense, Evidence Against Evolution*, Master Books, 2001, s. 180)

Biyolog Lyall Watson, Darwinistlerin elinde insanın sözde evrimini kanıtlayabi-

**Sahte Pitdown
Adamı Kafatası**

lecek tek bir fosil delili bile olmadığını şu sözlerle ifade etmektedir:

“Günümüz maymunları örneğin, hiç yoktan var olmuş gibidirler. Dünleri, fosil kayıtları yoktur. Ve dik yürüyen, tüysüz, alet yapabilen ve iri beyinli varlıklar olarak günümüz insanların da gerçek kökeni, eğer kendimize karşı dürüst olursak, aynı şekilde gizemli bir meseledir.” (Lyll Watson, *“The Water People”*, *Science Digest*, vol. 90, no. 5, Mayıs 1982, s. 44 - Nicholas Comninelis, *Creative Defense, Evidence Against Evolution*, Master Books, 2001, s. 181)

Her ne kadar Lyall Watson gerçekleri açıkça ifade etmekten çekinerek insanın kökenini kendince “gizemli bir mesele” olarak nitelese de, insanın kökeni gayet açıktır: **Tüm canlılar gibi insanı da Allah yaratmıştır ve tüm somut bilimsel bulgular da bu gerçeği teyit etmektedir.**

Evrincilerin Başka Bir Çık-mazı: Zamanlama Problemi

Evrinciler sözde evrim için biçtikleri tarihleri sürekli olarak “geriye çekmekte”, fosillerin evrimi reddettiğini gördükçe devamlı iddialarını değiştirmek zorunda kalmaktadırlar. Örneğin yer katmanlarında

bulunan 200 milyon yıllık insan ayak izlerinin yanı sıra, Kretase (144 – 65 milyon yıl) dönemine ait katmanlarda bulunmuş olan insan kemikleri, insanın 100 milyonlarca yıllık bir geçmiş olduğunu göstermektedir. Bu tarihler, günümüz insanı için evrimciler tarafından belirlenmiş olan yalnızca 50.000 yıllık zaman dikkate alındığında kuşkusuz oldukça büyük bir farka işaret etmektedir. 2007 yılının Ağustos ayında açıklanan yeni fosiller ise, Darwinistler tarafından *Homo Erectus* ve *Homo Habilis* olarak tanımlanan canlıların yan yana aynı dönemde yaşamış olduklarını göstermiştir. Zamanlama problemi, insanın hayali evrimi konusunda Darwinistleri açmazda bırakan önemli etmenlerden bir diğeridir.

Bütün bu gerçeklere rağmen Darwinistler, söz konusu sahte fosilleri bilimsel birer delil olarak göstermeye devam eder ve insanın evrimi masalını kendilerince gerçeğe dönüştürmeye çalışırlar. Bilimsel olarak geçersizliği ispatlanmış olmasına rağmen bu fosilleri halen bilimsel kaynaklarda ve okul kitaplarında kullanmaya devam eder ve insanları aldatırlar. Yazar Hank Hanegraaff bu aldatıcı yöntemi şu şekilde izah etmiştir:

"Java adamının Eugene Dubois adındaki Hollandalı tarafından 1891 yılında Java adalarından birinde bulunduğu genel olarak bilinir. Pek bilinmeyen şey ise Java adamının bir kafatası parçası, bir uyluk kemiği, üç diş ve oldukça geniş bir hayal gücünden oluştuğudur. Bundan daha rahatsız edici gerçek ise, uyluk kemiğinin kafatası parçasından 50 feet (15 km) ile-ride ve bir yıl sonra bulunmuş olmasıdır."

Genel olarak Selenka Expedition olarak bilinen ve fosil araştırmalarının yapıldığı süreç, Java Adamı ile ilgili varsayımların doğruluğunu göstermeye azimli olan 19 evrimciyi içeriyordu. Ancak **söz konusu evrimcilerin hazırladıkları 342 sayfalık bilimsel bir raporda Java Adamı'nın şüphe götürmeyecek şekilde insanın evriminde hiçbir rol oynamadığı açıkça belirtilmiştir.** (Hank Hanegraaff, *Fatal Flaws "What Evolutionists Don't Want You To Know"*, W Publishing Group, 2003 s. 32-33)

İşte Darwinist yayınlar bu şekilde Darwinist aldatmacanın bir parçası haline gelirler. Önde gelen profesörlerin ve bilim adamlarının yazdıkları Darwinist kitaplar da, gerçek bilimsel deliller yerine, tamamen aldatmacaya dayanan bu sahte senaryoları tekrar etmektedirler. Literatürden çıkarılmış, geçersizliği bilimsel olarak ispatlanmış kafataslarının evrime delilmiş gibi halen gündemde tutuluyor olmasının sebebi de bu aldatmacayı sürdürebilmektir. Evrimci zoolog Robert Martin bu konuyla ilgili olarak *New Scientist* dergisine şunları söylemiştir:

"Son yıllarda çeşitli yazarlar insanın kökeni ile ilgili popüler kitaplar yazdılar. Bunların tümü, gerçekler ve objektiflik yerine fantaziler ve subjektiflik üzerine kuruluydu." (Robert Martin, "Man Is Not An Onion", *New Scientist*, 4 Ağustos 1977, s. 283 ve 285 - Nicholas Connellis, *Creative Defense, Evidence Against Evolution*, Master Books, 2001, s. 181)

Darwinistlerin sözde insanın evrimine delil olarak gösterebilecekleri tek bir kafatası, tek bir kemik parçası bile bulunmamaktadır. Bu gerçeği ikrar edemeyen Darwinistlerin çürük yöntemi ise, sahte ara form fosilleri sunarak aldatmacaya devam etmektir.

Ancak Darwinistler itiraf etsin veya etmesin, bulunan tüm fosiller her zaman aynı sonucu ortaya çıkarır: **BÜTÜN CANLILAR MÜKEMMELDİRLER, ANİDEN ORTAYA ÇIKMIŞLAR, YOKTAN VAR OLMUŞLARDIR. HIÇ DEĞİŞMEMİŞLERDİR, EVRİMCİLERİN İDDİA ETTİKLERİ HAYALİ ARA AŞAMALARA TEK BİR ÖRNEK BİLE YOKTUR. ONLARI YOKTAN YARATAN YERİN, GÖĞÜN VE TÜM ALEMLERİN RABBİ OLAN YÜCE ALLAH'TIR.** Bu gerçek, bir ayette şöyle bildirilmiştir:

"Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir, bunların arasında durmadan iner; sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilmeniz, öğrenmeniz için." (Talak Suresi, 12)

İnsanın evrimi hikayesi hiçbir bilimsel bulguya dayanmamaktadır. Basında yer alan yarı maymun-yarı insan şeklindeki çizim resimler evrimcilerin hayal güçlerini yansıtmaktan başka bir anlam taşımamaktadır.

Java Adamı Fosilleri Nesli Tükenmiş Bir İnsan Irkındandır

Java Adamı (*Pithecanthropus erectus*) olarak bilinen ve Eugene Dubois tarafından bulunan fosillerin tamamı; biri büyük diğeri küçük iki azı dişi, yarım kafatası ve bir uyluk kemiğinden ibarettir. Dubois, elindeki fosillerin Java Adamı'na ait olduğunu ileri sürdüğü zaman herkes birbirinden farklı açıklamalar yapmıştır. İngiliz zoologlar bu fosillerin insana, Almanlar insan benzeri maymuna, Fransızlar ise, ileri yapılı maymun ile insan arasında bir

Dubois'nın maymun adamı safsatasını yıkan bir diğeri bulgu ise bir antropolog olan Dr. Walkhoff'tan geldi. Walkhoff, Solo Irmağı'nın kurumuş bir bölgesinde ve Dubois'nın Java Adamı'nı bulduğu yere iki mil kadar yakınlıkta, bir insan azı dişinin üst kısmını buldu. Fosilleşmiş olan azı dişi insana aitti ve Java Adamı'nın yaşadığı iddia edilen dönemden de eski bir döneme aitti. Uzmanların her biri evrimi ispatlayacak fosil bulmak için bu projeyi

gerçekleştiren evrimci bir ekipti. Buna rağmen ekibin başı Prof. Selenka, günümüz insanıyla Java Adamı'nın aynı dönemde yaşadığı, dolayısıyla Java Adamı ile insanın evrimi arasında bir bağlantının olmadığı sonucuna varıyordu. Raporun son bölümünde ise, projede sekreterlik görevini yürüten Dr. Max Blanckenhorn, okurlarından, 'bulgularıyla Dubois'nın tezini doğrulayacakları yerde çürüttükleri için özür diliyordu!'

Tüm bunlardan da anlaşıldığı gibi maymun adam

olarak lanse edilen Java Adamı'nın günümüzde yaşamakta olan insanlardan hiçbir farkı yoktur. Java Adamı'yla ilgili olarak öne sürülebilecek tek şey kafatası hacminin küçüklüğü olabilir ki günümüzde de küçük kafatasına sahip insan ırkları vardır. Üstelik bu ırklar arasında bulunan Aborijin yerlileri, Java Adasına çok yakın olan Avustralya'da yaşarlar. Bu düşünüldüğünde Java Adamı'nın da bir insan ırkı olduğu kesinlik kazanır.

Java Adamına Birbirinden Farklı İki çizim!

Sağda: Maurice Wilson çizimi. (From Ape to Adam The Search For The Ancestry Of Man, Herbert Wendt)
Solda: Steven M. Stanley'nin çizimi. (Human Origins)

geçiş formuna ait olduğunu iddia etmişlerdir. Dubois, uyluk kemiği ve kafatası başlığının aynı bedene ait olduğunu öne sürmüştü. Ancak Cambridge Üniversitesi'nden ünlü anatomist Sir Arthur Keith, kafatasının maymuna ait olamayacağını net olarak belirtip maymunlara has güçlü çiğnemeyi sağlayan yapısal özelliklerin bu kafatası başlığında bulunmadığını ortaya koymuştu. Keith, kafatasının kesinlikle bir insana ait olduğunu söylüyordu.

Gizli Bir Tehlike: “BENLİK” Duygusu

- Benlik duygusu niçin tehlikelidir?
- Bu gizli tehlikenin belirtileri nelerdir?
- Kişi hangi durum ve olaylar karşısında kendisine benlik verir?
- Bu tehlikeden kurtulmanın yöntemi nedir?

Her sabah uyandığımız andan itibaren kendimize ait bilgileri yeniden hatırlarız. Nerede oturduğumuz, kaç yaşında olduğumuz, işimiz, çevremiz, ailemiz ve o güne ait yapacağımız işler hemen zihnimizde belirir. Aynaya baktığımızda gördüğümüz yüz ve bedenimiz hep aynıdır. Doğduğumuz andan itibaren kesintisiz olarak devam

eden olaylar, kendimize ait bilgiler ve ay-
nada değişmeyen görüntümüz sebebiyle
“ben” diyebileceğimiz bir varlığa dönüşü-
rüz.

Oysa eğer Allah dilemiş olsaydı her
sabah farklı bir bedende, farklı bir hayat
içinde ve dünyanın değişik bir yerinde
uyanabilirdik. Her gece uyuduğumuzda
bizi öldüren ve uyandıığımızda tekrar di-
rilten Rabbimiz için bu elbette çok kolay-
dır. Nitekim rüyalarımızda kendimizi,
çoğu zaman hiç alışık olmadığımız bir or-
tamda ve olaylar içinde buluruz. Üstelik
rüyalarda ben diyebileceğimiz bir bed-
nimiz olmadan bulunduğumuz ortamı al-
gılarız. Benzer bir durum Allah’ın izniyle
cennette yaşanacaktır. Peygamber Efendi-
miz (s.a.v.) **“Şüphesiz ki cennette bir çarşı
vardır. Fakat orada hiçbir şeyi satın
almak ve hiçbir şeyi
satmak yok-
tur.**

**Ancak erkekler ve kadınlar suret ve şekil-
leri vardır. Binaenaleyh orada hangi kılığı
istediğinde ona girecektir.”** [Tezkireti'l
Kurtubi, s. 326/564] hadis-i şerifi ile cen-
nette suret değiştirmenin mümkün oldu-
ğunu bildirmektedir. Bu hadis-i şeriften
ahirette, dünyada anladığımız anlamda
sahiplenebileceğimiz ve ben diyebilece-
ğimiz bir bedenimizin olmadığını anlaya-
biliyoruz (Doğrusunu Yüce Allah bilir).

O halde “ben” dediğimiz beden ve her
uyandıığımızda hafızamızda yeniden can-
lanarak süreklilik gösteren hayatımız,
dünyaya özgüdür ve Rabbimiz’in imtiha-
nının bir gereğidir. İşte bize bahsedilen
özellikleri sahiplenmek ve onlara kendi
irademizle sahip olduğumuzu düşünmek
birçok insanı büyük yanılgıya götüren bir
sebeptir.

Benlik Duygusunu Kuvvetlendiren Özellikler

❖ Bedeni Sahiplenme:

İnsanların en çok “benlik” yükledikleri
varlık kendi bedenleridir. Nitekim
güzel olan kişi bu güzelliği ile övü-
nür. Bedenindeki bazı kısımları be-
ğenmeyen bir kişi ise beğenmediği
bu özelliklerinden dolayı aşağılık
kompleksine kapılır. Oysa Yüce
Allah her kişiyi bu özellikleri ile
imtahan eder. Eğer söz konusu
kişiler **“... ve size düzenli bir
biçim (suret) verdi; suretle-
rinizi de güzel yaptı...”** (Te-
gabün Suresi, 3) ayetinde
haber verildiği gibi onları
bu şekilde yaratanın Yüce
Allah olduğunu unutur-
larsa kendilerine benlik
vermiş olurlar.

Rabbimiz dilerse güzel

olan kişinin güzelliğini bir hastalık veya kaza ile bir anda elinden alabilir. Kendisini beğenmeyen kişiye de bir hastalık verebilir veya uzuvlarından birini kaybettirerek beğenmediği kısımlarının aslında ihtiyaçlarını karşılamak için ne kadar önemli birer nimet olduklarını hatırlatabilir.

Beden bu dünyada geçici bir süre için kullandığımız bir araçtır. Ölümle birlikte toprağın altında çürüyüp yok olacaktır. Bu nedenle kişilere düşen Yüce Allah'ın kendilerini yoktan yarattığını düşünüp O'na şükretmek olmalıdır. Dünya hayatı boyunca kullandığımız bedeninin kibirine veya kompleksine kapılmak yerine, ona çok iyi bakmak ve onu İslam'a hizmet etmek için en faydalı şekilde kullanmak Yüce Allah'ın rızasını kazandıracak tek yöntemdir.

❖ Karakter Özelliklerini Sahiplenme

İnsanların bir kısmı da çocukluktan itibaren Yüce Allah'ın bahsettiği birtakım güzel karakter özelliklerini sahiplenir. Bu özellikleri dolayısıyla övünür ve kendini ön plana çıkararak benlik verir. Oysa bu insanların kendilerine benlik vermelerine neden olan güzel özellikler, aslında Yüce Rab-bimiz'in isimle-

rinin insanlar üzerinde tecelli etmesidir. Örneğin bir kişinin merhametli olması Yüce Allah'ın Erhamurrahimin isminin, şefkatli olması Rauf isminin, bağışlayıcı olması Gaffur isminin, adil olması Adl isminin o kişide tecelli etmesinden kaynaklanır.

"Oysa O, sizi gerçekten tavır tavır yaratmıştır." (Nuh Suresi,14) ayetinde haber verildiği gibi Yüce Allah her insanı farklı karakter özellikleri ile yaratmıştır. Kişinin mülayim, sinirli, heyecanlı, neşeli veya sakin yapıları olması kendinden kaynaklanan özellikler değildir. Bu nedenle bu karakter özelliklerini sahiplenmesi, kötü olanları değiştirmekten kaçınması, iyi olanlar ile övünmesi kendine benlik vermesi anlamına gelir.

Her insan, Allah'ın beğenmediği karakter özelliklerinden kurtulmak ve Kuran ah-lakına uygun yaşamakla yükümlüdür. Bunun için yapması gereken; niyet etmek, Allah'a sığınmak ve şiddetle dua ederek O'ndan, razı olmayacağı bu karakter özelliklerinden kurtulmak için yardım istemektir.

❖ **Hataları ve Başarıları Sahiplenme**

Kişinin başarılarını ya da hatalarını kendi eseri zannetmesi de benlik duygusu, dolayısı ile gizli şirke neden olan durumlar arasındadır. Örneğin bir kişi başarılı bir konuşma yaptığında o konuşmayı kendi aklıyla kendisinin yaptığını zannedebilir. Oysa Kuran'da dikkat çekildiği gibi **“nutku verip konuşuran”** Rabbimiz'dir. O dilemedikçe insanın konuşması, üstelik hikmetli bir şekilde konuşması mümkün değildir. Aynı şekilde mesleğinde başarı elde eden veya bilimsel keşiflerde bulunan bir kişi de bunların tümünü Yüce Allah'ın yardımıyla gerçekleştirir. İnsanın Allah'ın dilemesi dışında bir başarı elde etmesi mümkün değildir. Nitekim bir Kuran ayetinde Rabbimiz insanın hiçbir şey yapmaya kudreti olmadığını şöyle bildirir:

“Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Gerçekten Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.” (İnsan Suresi, 30)

Yine aynı şekilde insanın yaptığı hataları sahiplenmesi de yanlıştır. Hatayı yaptıran Yüce Allah'tır. Rabbimiz kullarına hata yaptırarak onların kendi acizliklerini görmelerini ve her türlü kusur ve hatadan bir tek Zatı'nın münezzeh olduğunu hatırlatarak Kendisi'ne tevbe etmelerini istemektedir. Zaten başarı da hata da Yüce Allah kaderde o şekilde takdir ettiği için yaşanır. Bu nedenle insana düşen sadece yaptığı hatalar için tevbe etmek, başarılı olduğu durumlarda da şükredip Yüce Allah'ın rızasını kazanma yolundaki mücadelesine devam etmektir.

❖ **Maddi ve Manevi Özellikleri Sahiplenmek**

Bir kişinin mezun olduğu okul, eğitim düzeyi, bildiği yabancı diller, zenginliği, ma-

kamı, soyu, çocuklarının zeki ve güzel olması o kişinin kendisinde var olan bir üstünlükten dolayı ona verilmemiştir. Kişilerin kendilerindeki bir bilgi dolayısıyla sahip olduklarını zannettikleri bu özellikler gerçekte Allah dilediği için vardır. Yüce Allah bu özellikler ile onları imtihan etmektedir. Nitekim Rabbimiz bu gerçeğe bir Kuran ayetinde şöyle dikkat çeker:

“Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitne (bir deneme)dir. Allah ise, büyük ecir (en güzel karşılık) O'nun Katında olandır.” (Teğabün Suresi, 15)

İnsanın sahip olduğu maddi ve manevi özellikler karşısında şımarmak yerine Allah'a şükretmesi ve kendisine bu imkanları verenin Allah olduğunu hep hatırında tutması gerekir.

Benlik Duygusundan Kurtulmak İçin;

❖ Allah'la Samimi ve Kesintisiz Bağlantı Kurmak

İnsanın kendisine yüklediği benlik duygusundan kurtulmasının mutlak çözümü Allah'ın gücünü, büyüklüğünü ve yarattığı

kaderin kusursuzluğunu tam olarak kavramasına bağlıdır. Yüce Allah'ın sonsuz büyüklüğünü kavrayan bir insan, artık O'nunla kesintisiz bir bağlantı kurar. Sahip olduğu, gördüğü ve yaşadığı her şeyi yaratanın Allah olduğunu bilerek O'na yaklaşıp, kendisinin aciz bir kul olduğunu, tek sığınılacak, yardım istenecek gücün Zatı olduğunu Kuran'da tarif edildiği biçimde için için ve yalvara yalvara dile getirir. Sabah kalktığı andan itibaren hemen dikkatini toplayarak Allah'ı zikreder. O'na kaderindeki görüntüde en hayırlı olanı yaratması, başka insanları vesile kılarak kendisine yardım etmesi için dua eder.

❖ Tevazu Sahibi Olmak

Dikkati ve şuuru açık olan daima Allah'a yönelip dönen bir mümin, hiçbir zaman kendisine benlik veremez. Çünkü Allah'ın karşısındaki aczini, herşeyin asıl sahibinin O olduğunu bilir ve Rabbimiz'e karşı bunun tevazusunu yaşar. Nitekim Kuran'da peygamberlerin tamamı Allah'a karşı acz içinde olan tavırları dolayısı ile övülmüşlerdir. Hz. Zülkarneyn (a.s.) da Kuran'da örnek verilen peygamberler arasındadır. Bilindiği gibi Hz. Zülkarneyn

Şirki yalnızca, elle yontulmuş birtakım heykelcilere secde etmek şeklinde algılamak çok dar ve basit bir bakış açısıdır. Bu tür kişiler şirk kavramının İslam'ın hakim olmasından sonra Kabe'deki putların kırılmalarıyla ortadan ebediyen kalktığını zannederler. Oysa Kuran'da şirki ayrıntılarıyla tarif eden ve müminleri şirkten şiddetle sakındıran çok sayıda ayet vardır. İnsanın kendisine benlik vermesi de çok açık bir şirktir. Bu konumda olan insanların vicdanlarının ve şuurlarının kapandığı bir ayette şöyle bildirilir: “Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz?” (Casiye Suresi, 23)

(a.s.)'a Yüce Allah güç, imkan ve nimet vermiştir. Hz. Zülkarneyn (a.s.) da Ye'cuc ve Me'cuc tehlikesine karşı kendisinden bir kavim yardım istediğinde hemen onlara yardım etmiştir. Hz. Zülkarneyn (a.s.) da güç ortama rağmen bozgunculuğu önlediği halde bu büyük başarısından kendisine pay çıkarmamış tam tersine hemen Rabbimiz'i yüceltmıştır. Onun bu üstün ahlakı ve tevazusu ayette şöyle haber verilir:

“Dedi ki: “Bu benim Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiği zaman, O, bunu dümdüz eder; Rabbimin va'di haklır.”” (Kehf Suresi, 98)

❖ **Acizliği Tefekkür Etmek**

Derin düşünmek, insanın kendine benlik vermesini engelleyen unsurlardan bir diğeridir. Bunun için öncelikle kişinin kendisinin bir tecelli olduğunu düşünmesi gerekir. Unutmamak gerekir ki Allah'ın dışındaki varlıklar yalnızca O'nun tecellileridir. O'nun dilemesiyle var olmuşlardır, O'nun dilemesiyle varlıklarını devam ettirirler. Bu nedenle göz rengimizi, boyumuzu, yaşadığımız yeri, arkadaşlarımızı kısacası ben ve hayatım dediğimiz her şeyi bir kader doğrultusunda yaratan ve belirleyen Yüce Allah'tır. Rabbimiz'den başka her şey ve herkes gibi kendimiz de sonsuz aciz, sonsuz fakir, sonsuz muhtaç birer varlığız. Bizim kendimize ait bir gücümüz, kabiliyetimiz olamaz. Çünkü kainattaki herkes ve her şey gibi yokluktan Rabbimiz'in dilediği özelliklerde ve **“Ol”** emri ile yaratıldık. Doğumumuzu biz belirlemediğimiz gibi hayatımıza ve kendimize dair hiçbir şeyi de belirleyemeyiz. Sahip olduğumuz hiçbir özellik kendimizden kaynaklanmaz. Biz Allah'ın Bari (ya-

ratan kusursuzca var eden) isminin birer tecellisiyiz. Mutlak güç olan sonsuz büyük olan Yüce Allah'tır. Bizler ve tüm kainat Rabbimiz'in gölgesiyiz. Aslı olmadan gölgenin kendisine bir benlik vermesi ve var olması ne kadar imkansızsa, bizim de kendimize benlik vermemiz o kadar imkansızdır. Bize düşen bizi yoktan yaratan, bir düzen içinde biçim veren, yaşatan, rızıklandıran Rabbimiz'e kulluk etmek ve şükretmektir. Müminlerin cennetteki şükürleri bu bakımdan dünyada da bize örnek olmalıdır. Rabbimiz ayette şöyle buyurmuştur:

“Oradaki duaları: “Allah'ım, Sen ne Yücesin”dir ve oradaki dirlik temennileri: “Selam”dır; dualarının sonu da: “Gerçekten, hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır.”” (Yunus Suresi, 10)

DİN, ALLAH İÇİN YAŞAMAKTIR

- “Allah için dini yaşamak” ne demektir?
- Sayın Adnan Oktar dinin Allah’ın kullarına bir lütfu olduğunu nasıl anlatmıştır?

Müslümanlar Allah’ın varlığının ve büyüklüğünün farkına varan, O’nu çok seven, O’ndan “korkup-sakınan” ve hayatlarını farkına vardıkları bu büyük gerçeğe göre düzenleyen insanlardır. Diğer insanlar ise (Allah’ı tenzih ederiz) ya Allah’ı inkar edenler ya da Allah’ın varlığını kabul etmelerine rağmen Allah’tan “korkup-sakınmayanlar”dır.

Bu özellikteki insanların yaşamları, kendilerini yaratmış olan Allah’ın farkında olmadan geçer. Bunlar, büyük bir akılsızlıkla, hayatlarının kim tarafından, nasıl ve neden başlatıldığını göz ardı ederler. Kendi akıllarınca, zihinlerinde, (Allah’ı tenzih ederiz) Allah’a ve O’nun dinine yer olmayan yeni bir hayat kurmaya ça-

lışırlar. Kuran’da ise, böyle bir yaşamın boş ve çürük bir temele dayandığı haber verilir ve yıkımla son bulmaya mahkum olduğunu Rabbimiz şu hikmetli benzetmeyle bildirir:

“Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez.” (Tevbe Suresi, 109)

Allah’ın ayette de haber verdiği gibi, Kuran’da tarif edilen şekilde bir imana sahip olmayanların yaşamları, “yıkılacak yar”ların kenarlarına kuruludur. Onların hayattaki tek amaçları “bu dünya”da mutluluğu ve rahatlığı elde etmektir. Elbette ki dünyada bir insanın rahat yaşamayı istemesi doğaldır ancak bunun sadece dünyevi hırslarla olması doğru değildir.

Bu gibi insanların hedefleri de bellidir. Kimileri “zengin olmak” ister ve hedefine ulaşmak için -gerektiğinde ahlaki eksiklik

göstererek-, elinden geleni yapar, tüm fiziki ve beyinsel gücünü zengin olmak için kullanır. Kimisi de hayattaki amacını “ itibar sahibi ve ünlü bir insan olmak” olarak saptar. Bunun için her türlü zorluğa katlanır, her yöntemi dener. Ama bunların hepsi, ölümlle birlikte yok olacak, yalnızca dünya hayatına dair hedeflerdir. Söz konusu kimseler bu hedeflerine ulaşırsalar, hayatları boyunca istedikleri gibi yaşasalar, hatta planladıklarından çok daha fazlasını elde etseler dahi hiçbir zaman manen tatmin olmayacak, arayışı içinde oldukları huzur, mutluluk, sevgi ve rahatlığı bulamayacaklardır. Çünkü gerçek mutluluk, derin sevgi ve kalp rahatlığı ancak samimi imanla kazanılan birer nimettir.

Mümin, Allah’ın Varlığının ve Gücünün Farkındadır

Müminin en önemli özelliği, Allah’ın onu niçin yarattığını ve ondan neler istediğini bilmesidir. Bu nedenle de dünyadaki asıl amacı, Allah’ın razı olduğu bir kul olmak için çalışmaktır. İman eden bir insan kendisini amacına ulaştıracak her yolu dener, bunun için ciddi bir çaba gösterir. Bu sayede -diğer insanlar için kesin bir yıkımdan başka bir şey olmayan- ölümün de gerçek manasını bilir: Ölüm asla bir yok oluş değil, asıl hayata geçiş aşamasıdır.

Mümin olmayanların bir kısmı, büyük bir akılsızlık örneği olarak hayatlarının tesadüfen ve “kendi kendine” oluştuğunu sandıkları gibi, hayatlarını bitiren ölümün de “kendi kendine” oluşan bir “kaza” olduğu yanılgısına kapılırlar. Oysa hayatı yaratan da ölümü yaratan da Allah’tır. Asla bir tesadüf ya da kaza olmayan ölüm, Yüce Allah’ın özel olarak yarattığı, her-

kes için ayrı ayrı zamanı ve yeri belirlenmiş bir olaydır.

İşte mümin de, Allah'ın herşeye hakim olduğunu bilen ve ölümün bir son değil, asıl hayata (ahiret) geçiş aşaması olduğunu kavrayan insandır. Bu gerçeklerin farkındayken de, elbette diğerleri gibi ha-

yatını "yıkılacak bir yarın kenarına" kurmaz. Kendisini ve tüm evreni Yaratan'ın Yüce Rabbimiz olduğunu, hayatın, ölümün ve ölüm-sonrası gerçek hayatın asıl sahibinin Allah olduğunu bildiği için, Yüce Allah'a yönelir. Paranın, makam ve mevkinin, fiziki güzelliğin Allah'ın yarat-

Allah'ın gücünü takdir edebilen ve dolayısıyla hayatını Allah rızası üzerine kuran bir insanın sahip olduğu en önemli özelliklerden biri, hayatının her saniyesinde yalnızca Allah'ın rızasını ve rahmetini düşünerek hareket etmesidir. O, hayatını Allah'ın hoşnutluğunu kazanma, O'na "kul" olma hedefi üzerine kurduğuna göre, Allah'ın yarattığını ve kontrol ettiğini kavradığı tüm evrene artık değişik bir gözle bakacaktır. Yalnızca Allah'ı ilah olarak tanıdığı için, sahte ilahlar mümin için bir şey ifade etmeyecektir. Allah Kuran'da bu konuyu, Hz. İbrahim (a.s.)'in söylediğini bildirdiği şu sözlerle vurgulamıştır: "Kitap'ta İbrahim'i de zikret. Gerçekten o, doğruyu-söyleyen bir peygamberdi. Hani babasına demişti: 'Babacığım, iştmeyen, görmeyen ve seni herhangi bir şeyden bağımsızlaştırmayan şeylere niye tapıyorsun?'" (Meryem Suresi, 41-42)

tığı ve her an yaratmaya devam ettiği bu düzen içinde asıl kurtuluş yolu olmadığını görür. Bunlar ancak, Allah'ın koyduğu kurallar sayesinde kısa bir süre işleyecek olan "sebeb"lerdir. Allah'ın yaratmış olduğu düzenin temeli ise Allah'ın rızasıdır. Çünkü Allah Kuran'da sadece rızasına uyanları doğru yola ileteceğini şöyle bildirmiştir:

"Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları Kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yönettir-iletir." (Maide Suresi, 16)

Müslümanlar, Allah'ın Rızasını Aradıkları İçin Dindardırlar

Müslümanlar, dinin Allah'ın rızasını kazanmak için izlenecek hak yol olduğunu bilirler. Bazı insanların cahilce düşüncelerine göre din, birtakım inançları içeren

kurallar bütünüdür ve hayatlarında önemli bir yeri yoktur. Hiç şüphesiz bu insanlar, bu yanılgılarının acısını dünyada her yönüyle yaşamaktadırlar, ahirette karşılaşacakları acı son ise çok daha büyüktür. Gerçek müminlerle, mümin taklidi yapan ikiyüzlü kişiler (münafıklar) arasındaki ayırım da burada ortaya çıkar.

- Müminler, dini Allah'ın rızası için şevkle, istekle ve coşkuyla yaşarken, münafıklar kendilerince birtakım menfaatler elde etmek için sadece taklidi tavırlar gösterirler.
- Samimi olarak dine inanmadıkları ve din ahlakını yaşamadıkları halde, inanıyormuş ve yaşıyormuş gibi yaparlar.
- Müminler 5 vakit namazlarını "huşu" (Allah'a karşı saygı dolu bir korku) içinde kılarken (Müminun Suresi, 1-2), münafıkların namazı insanlara "gösteriş" olsun diye (Maun Suresi, 6) kılmaları da bu nedenledir.

- Aynı şekilde münafıklar, Allah yolunda yapılan harcamayı (infak) da gerçekte Allah rızası için değil, yine insanlara gösteriş olsun diye yaparlar:

“Ey iman edenler, Allah’a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakır. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kafirler topluluğuna hidayet vermez.” (Bakara Suresi, 264)

Dini Allah için yaşamak diğer bir ifadeyle Müslüman olmak; Allah’a kul olmak ve O’nun verdiği nimetleri O’na şükrederek kullanmaktır. Allah’ı tanımanın ve gerçekten üstün ahlaklı bir insan olabilmenin çabasıdır. Gerçek Müslüman, kendisini yaratan sonsuz kudret sahibi Allah’ın rızasını arayan, O’nun rızasından başka hiçbir maddi veya manevi karşılık beklentisi içinde olmayan kişidir. İşte Müslümanlığın tanımlarından biri budur.

Din Ahlakını Yaşamının Getirdiği Güzelliklerin Başında Allah’ın Rızasını ve Sonsuz Cennetini Kazanmak Gelir

Allah Kendi emir ve tavsiyelerine uyulduğu, Kuran’da koymuş olduğu sınırlara riayet edildiği takdirde insanlara, içinde sonsuza dek kalmak üzere cennet nimetlerini vaat etmektedir. Allah’ın vaa-dinden dönmeyeceği ise Kuran’da da bildirilen kesin bir gerçektir. Şu halde din ahlakını yaşayan bir insan, hayatının her anında cennete girme umudu ve neşesiyle yaşar. Her geçen an, her geçen gün onu cennete yaklaştırdığı için bu sevinci daha da artar. Diğer insanların sıkıntılı ve karamsar ruh halleri dindar insanda kesinlikle olmaz. Bu bakımdan cennet neşesi din ahlakının getirdiği güzelliklerden biridir. Cennetin kendisi ise en büyük nimetlerdendir. Bu gerçeğe Kuran’da da dikkat çekilmiştir:

“Bunlar, Allah’ın sınırlarıdır. Kim Allah’a ve elçisine itaat ederse, onu altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. “ (Nisa Suresi, 13)

Sayın Adnan Oktar Dinin Allah’ın Muhlis Kullarına Lütü Olduğunu Anlatıyor:

“Biz fitraten dini zaten anlarız, biliriz. Bir Allah olduğunu, bir Yaratıcı olduğunu, birçok şeyi biliriz. Ama detayları bilemeyiz. Detayları bilmemiz için de bu dünyayı yaratan Allah, bu dünyanın nasıl kullanılacağını bize yanında bir yazıyla bildiriyor. Buna din diyoruz. Yani bize bir Kitap’la bildiriyor, buna din diyoruz. Yoksa dünyanın nasıl kullanılacağını bilemeyiz. “Şöyle yaparsanız mahvolur, zehirlenir, ölürsünüz” diyor Allah. “Ama şöyle yaparsanız tam ayarında olur, çok mutlu olursunuz, çok sağlıklı olursunuz, güzel olursunuz. Ben de size güzel karşılık veririm” diyor Cenab-ı Allah.

Kendimizden onu bilmemiz mümkün değil. Ama mesela arı için mümkün; arıya zaten vahyediyo bilgiyi Allah, hazır olarak. Yavrusuna nasıl bakacak, nasıl kovasını temizleyecek, yabancı bir arıyı nasıl öldürecek, balın kalitesini nasıl anlayacak, kıvamını nasıl bilecek, hangi açıda kovanda o bal peteklerini inşa edecek, peteklerini nasıl altıgen yapacak, altıgende açığı nasıl yapacak...

Yüzlerce, binlerce vahiy bilgisini, o kitabı onların o küçük, minik beyinlerinin içine koyuyor Allah; onların şeriatını. Mesela arılar çok dürüstür. Çok yardımsever ve çalışkandır arı. Çünkü “Allah çalışkan olun” diyor, çalışkan olurlar. “Temiz olun” diyor, “her gün

temizleneceksiniz” diyor Allah. Patisiyle yüzünü siliyor, kollarını siliyor; bacaklarını her yerini siliyor. Gece-gündüz temizleniyor. Ama biz ise bunu bilemeyiz, bize Allah’ın öğretmesi gerekiyor. Onu işte dinle öğretiyor Allah bize, Kitap göndererek öğretiyor. Bizim içimizden bir insan seçiyor Cenab-ı Allah, mübarek bir Peygamber seçiyor, ona vahiyle ilka ediyor. Bu da Kitap haline geliyor.

Allah bize Kuran’ı yaratıyor. Bunun içindeki bilgiye uyduğumuzda rahat ediyoruz. Uymadığımızda ise görüyorsunuz; Kuran’a uyulmadığında korkunç felaket meydana geliyor. Suriye’deki felaketin nedeni ne? Kuran’a uyulmadığı için. Libya’da ne? O. Afganistan’da ne? O. Amerika’daki ekonomik çöküntünün nedeni ne? O. Yunanistan’ın mahvolmasının nedeni ne? O. Dünyadaki intiharların nedeni, o. Kuran’a uyulmadığında dünya mahvoluyor, kavruluyor, yanıp bitiyor, inşaAllah.” (07 Ekim 2012, A9 TV)

Din ahlakının gereği gibi yaşanmadığı toplumlarda, insanların rahatça birbirleriyle konuşamamaları, konuşmalardan farklı anlamlar çıkarmaya meyilli olmaları, alınganlık göstermeleri ve dostlukların kısa süreli olmasının sebebi şüpheciliktir. Bu tarz toplumlar içindeki ilişkileri olumsuz yönde etkileyen şüpheciliğin kökeninde ise iman eksikliği vardır.

ŞÜPHECİLİĞİN HAKİM OLMASININ NEDENİ İMAN EKSİKLİĞİDİR

Şüphe, insan ruhuna ve fitratına tamamen aykırı bir ruh halidir. İnsan ruhu dinginliğe, huzura, mutlu olmaya ve neşeye göre yaratılmıştır. Oysa şüphe tüm bunları ortadan kaldırır. Ruhtaki dinginliğe etki eder, huzuru bozar, insanın mutluluğunu engeller. Neşeliyken keyifsizlik, sakinken gerilim oluşturur. Hatta insanın kapıldığı şüpheler sadece o olayla veya o boyutuyla kalmaz. Şüphe, şüpheyi doğurur ve yeni vesveselerle yeni düşüncelerle gitgide büyür.

Şüpheli bir bakış açısında kişi sürekli bir şeylerin ispatlanmasını, delillendirilmesini veya detayların ortaya konmasını bekler.

Bu şekilde yaşamak, kişilere daima mutsuzluk ve sıkıntı getirir. İnsanlar birbirlerinin her şeyine karşı şüpheyile yaklaştıkları için, olumlu bir tavır bile şüphe etmelerine neden olur. Örneğin bir arkadaşları bir konuda iltifat ettiğinde bundan şüphelenirler, bu hareketin altında mutlaka bir anlam bulmaya çalışırlar. Birisinden güzel bir söz veya tavır gördüklerinde bu da şüphelenmelerine yol açar. Çünkü din ahlakına göre yaşamayan toplumların genel ahlak yapısında kişisel menfaatler esas olduğu için sebepsiz bir iyilik, sebepsiz bir iltifat mutlaka şüphe için zemin oluşturur.

Toplumda Şüphencilğin Neden Olduğu Tavır Bozuklukları

→ Alınganlık

Alıngan kişiler, ortada hiçbir sebep olmamasına rağmen, şüpheli ruh halinin etkisiyle, şahit oldukları her olaydan, duydukları her sözden alınıp küsebilirler. Oysa söylenen sözlerin onlarla hiçbir ilgisi bulunmaz. Veya bu kişiler kendilerine söylenen sözleri, alınganlıkları nedeniyle bambaşka açılardan algırlarlar. Kendilerine anlatılmak istenen hikmeti görmek yerine, hiç ilgisi olmayan çıkarımlar yaparak kendilerine, alınabilecek konular bulurlar ve sonra da küserler.

Alıngan kişiler, neden dolayı küstüklerini, onları neyin rahatsız ettiğini de açıkça söylemedikleri için, çevrelerindeki insanlar onların neden böyle bir tavır içinde olduklarını anlayamazlar. Onları çözmek için türlü yollar denerler, ancak çoğu zaman bu kişilerin neden alındıklarını tespit etmek mümkün olmaz.

Alınganlığın temelinde yatan nedenlerden biri, bu insanların çevrelerindeki insanları dost olarak görmemeleri, onların söz ve tavırlarını hep aleyhlerinde algılamaları ve güven duymamalarıdır. Bir başka neden ise, bu insanların kendi içlerindeki huzursuzluk ve samimiyetsizliktir. Çünkü böyle insanlar kendi vicdansızlıklarına şahit oldukları için,

başkalarının da bunun farkında olabileceğini ve her an bunları yüzüne vurabileceklerini düşünürler. Bu nedenle her sözü kendi aleyhlerinde zannetmeye başlarlar. Allah, ikiyüzlü insanların bu özelliğini bir ayette şöyle bildirmektedir:

“Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütün gibi) dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) Her çağrıyı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan kaçınıp-sakın. Allah onları kahr etsin; nasıl da çevriliyorlar.” (Münafikun Suresi, 4)

Alıngan insanlar kimseyle dost olamaz, kimseyi sevemez ve sevelemezler. Sürekli üzüntü ve sıkıntı içinde yaşarlar. Herkese darılıp küsmeleri nedeniyle hep tek başlarına yaşar,

yalnız kalırlar. Her Müslümanın, alınganlığın ve yakınlarına küsmenin, Kuran ahlakına uymayan bir tavır olduğunun bilincinde olması ve bunu kabul etmesi çok önemlidir. Müslüman kişi, haklı dahi olsa, karşısındakilerle rahatsızlık duyduğu konuyu açık açık konuşur, eğer hata kendisinde ise bunu düzeltir. Eğer hatalı davranan taraf bir başkası ise, ona küsmez, aksine onu, Kuran ayetlerini hatırlatarak güzel ahlaka davet eder.

→ Güven Eksikliği

Şüphencilikğin sebep olduğu tavır bozukluklarından biri de güven eksikliğidir. Din ahlakının yaşanmadığı toplumlarda şeytani bir şüphencilik hakim olduğu için birçok insan en dostane, en sevecen tavır dahi kötüye yormakta, şüphayle karşılaşmaktadır. Bunun sonucundaysa insanlar birbirleriyle en az şekilde iletişim kurmakta ve birbirlerine güvenmemektedirler.

Güvenin oluşması için tek şart Allah'a iman eden bir insan olmaktadır. Çünkü ancak Allah'tan korkan bir insan, Allah'ın hoşnutluğunu arar ve kendi çıkarlarını gözetmez. Böyle bir insan, Allah'ın haram kıldığı hiçbir şeyi yapmayacağından dolayı güvenilirdir. Nitekim iman etmeyen insanlar arasında güvensizlik çok yaygın bir histir. Bir insan karşısındaki insana güvenemediğinde o kişiye karşı samimi olamaz. Çünkü samimi olduğunda her şeyin kendi aleyhine kullanılmasından korkar. Bu yüzden iman etmeyenler, hayatlarını gizlilik içinde yaşarlar ve kendilerini korumak için sürekli tetikte olurlar. Elbette çok açıktır ki böyle bir birliktelikte sevgi ve güven yaşanamaz. Bu kişiler herkese şüp-

Sayın Adnan Oktar toplumda şüphencilikğin nedeninin iman eksikliği ve sevgisizlik olduğunu anlatıyor:

ADNAN OKTAR: "Şeytani bir şüphencilik hakim olduğu için en dostane, en sevecen bir tavır bile kötüye yoruyor birçok insan. O yüzden insanlar en az şekilde konuşmaya dikkat ediyorlar. Mümkün merteye konuşmamaya dikkat ediyorlar ve geçiştirmeye. Hatta göz göze gelmeye dikkat ediyorlar. Göz göze bakan birini hiç görüyor musunuz dışarıda? Çok nadirdir. Hiçbir şekilde göz göze gelmezler.

Konuşmayı da en kısa kesmeye dikkat ederler. En kısa ve işini bitirecek kadar. Simit alacaksa, "Ne kadar fiyatı hemşerim? Al parayı, ver." Bu kadar. Elbise de alacaksa, "Ne kadar fiyatı? Al parayı, şu konu bitsin."

Halbuki Allah bizi birbirimizi sevmemiz için yaratmış. Bütün kainatı sevmemiz için yaratmış. Hayvanları, bitkileri sevmemiz için yaratmış. En başta kendisini sevmemizi istiyor Allah. İnsanlar çok alingan. Ahlaksızca laf dokunduruyorlar. Samimiyezsizler, vicdansızlar. Korkuyor; hangisi ima yollu konuşma, hangisi dostça bilemiyor. Mesela gazeteye yazı yazıyor birisi, kendince orada alaycı oluyor. Bir şey söylüyor, imalı. Mesela "çok güzel" diyor, ünlem koyuyor. Adam alınıyor. "Acaba ne demek istedi?" diyor. Farklı anlamlar çıkarmaya meyilli; insan zekası gelişmiş bir zeka olduğu için, eğer Allah'tan korkmuyorsa, Allah'ı sevmiyorsa zaten şeytanın etkisine giriyor. Şeytanın etkisine girince büyük bir ihtimalle de anormal hareketler yapmaya başlıyor.

İşte bu Darwinist, materyalist eğitimin sonucunda oluyor. Sevgiyle yetiştirilse insanlar böyle olmaz. Sevgiyi hedeflese böyle olmaz. Coşkun bir sevgiyi hedeflemek lazım. Zaten sevgi bizim fıtratımızda var. Biz sevmek ve sevilmek için yaratıldık; hep bunu ararız. (Sayın Adnan Oktar'ın 18 Eylül 2012, A9TV röportajından)

heyle yaklaştıkları ve bunun sonucunda da kimseye güven duymadıkları için de daima kendi istek ve tutkuları için yaşamayı tercih ederler. Güvenin neden yok olduğunu düşünmek ve çözüm aramak yerine, kilitlenmiş çözümsüz bir sistem içinde güveni hiç hissedemeden yaşarlar.

Oysa Müslümanların her davranışı tamamıyla Kuran'a göredir. Her şey Allah'ın rızasına yönelik, güzel ahlakla ve samimiyetle yapıldığı için kişinin şüphe duyabileceği tüm sebepler daha en baştan

ortadan kalkmaktadır. Zaten ancak güven duyan bir bakış açısıyla Müslüman huzurlu ve dingin bir ruha sahip olabilir.

Şüpheli Ruh Halinden Kurtulmanın Yolu Allah'a Teslim Olmaktır

Şüphelilik, ruhta yaşanan bir sorundur. Bu yüzden de şüphelilikten kurtulmanın yolu tavırların tek tek ele alınıp düzeltilmesi gibi bir yöntem değildir.

Şüphelere karşı insanın tüm ömrü boyunca dikkatli olması gerekmektedir. Çünkü zayıf imana sahip insanların çoğu din ahlakından bu şüpheler sonucunda uzaklaşır.

Çünkü böyle bir durumda kişi öğrendikleri dışında bir olayla karşılaştığında yine şüpheli tavırlar sergilemeye devam edebilir. Üstelik bildiklerini de uygulamada sorunlar çıkacaktır. Çünkü bir insanın bakış açısı ve düşünceleri ne ise tavırlarına da bu yansır. Mantığını anlamadığı, gerekliliğine inanmadığı bir şeyi uygulamakta güçlük çeker. Oysa şüphecilik

çözümü sanıldığı gibi zaman alan, zor ya da karmaşık bir şey değildir, aksine son derece kolaydır.

Çözüm, Allah'tan korkmak ve Kuran ahlakını yaşamaktır. Allah'a iman eden ve Kuran ahlakını tam olarak hayata geçiren her insan şüpheli karakterden kurtulur. Allah'tan gereği gibi korkup sakınması, her an her yerde vicdanlı davranması onu

İnsanın kalbine sıkıntı veren ve şüphe adı altında toplanan bütün olumsuz duygular şeytanın telkiniyle meydana gelir. Şeytan insanları şüpheli bir ruh haline sürükleyerek düşünmekten, salih amellerde bulunmaktan, fedakarlıktan, dürüstlükten, tevazudan uzaklaştırır. Onları din ahlakından saptırmak, inkara ve isyana sürüklemek için kalplerine kötü düşünceler yerleştirir. Yüce Allah, Nisa Suresi'nde şeytanın insanları hidayet yolundan saptırmak için ettiği yemini şu şekilde bildirir:

"Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreğim ve onlara kesin olarak davarların kulaklarını kesmelerini emredeğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytani dost (veli) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır."
(Nisa Suresi, 119)

şüphelilikten ve sevgisizlikten tümüyle sakındırır. Bu nedenle gerçek bir Müslümanın yapması gereken, zihnini tertemiz ve berrak tutmak, şeytan kendisine bir vesvese verdiğinde üzerinde bir an bile durmayarak, hemen Yüce Allah'a sığınmak ve daima O'na teslim olmaktır. Müminlerin bu güzel ahlakı Kuran'da şu şekilde bildirilmiştir:

"Eğer sana şeytandan yana bir kışkırtma (vesvese veya iğva) gelirse, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, iştendir, bilendir. (Allah'tan) Sakınanlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anarlar), sonra hemen bakarsın ki görüp bilmişlerdir." (Araf Suresi, 200-201)

Şüpheliğin Zararları

Şüphenin insanın ne ruhuna, ne kişilik ve ahlaki gelişimine ne imanına ne de bedenine en ufak bir faydası vardır. Aksine bunların tümüne birden, çok yönlü zarar verir. Kişinin güzel ve hayırlı düşünmesini engeller, içindeki bereketi azaltır. Yüce Allah'a yaklaşmak ve imanda derinleşmek için düşüneneceği değerli vakitleri alarak, o vakti böylesine saçma ve boş bir uğraşı içinde geçirmesine sebep olur. Temiz akıl sahibi olmasına engel olur, sürekli vesveseli bir ruh hali verir. İman eden bir insanın Yüce Allah'a tevekkül ederek, iradesini kullanarak ve daima Kuran ahlakına uygun düşünme konusunda dikkatini açık tutarak, şüpheden uzak durması, Müslüman için her şeyin hayır ve güzelliklerle yaratıldığının bilincinde olması gerekmektedir. Şeytanın fısıldadığı kuruntular ve şüpheler her ne olursa olsun, müminler Allah'ın gösterdiği yola uyduklarında, Allah'ın izniyle şeytan onlara etki etmeyecektir. Bu önemli gerçek, Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

"Gerçek şu ki, iman edenler ve Rabblerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) hiçbir zorlayıcı-gücü yoktur. Onun zorlayıcı-gücü ancak onu veli edinenlerle, onunla O'na (Allah'a) ortak koşanlar üzerindedir." (Nahl Suresi, 99-100)

KISA KISA...

İHL öğretmenleri AB'ye
İslam'ı anlatacak

İHL idareci ve öğretmenleri, 'AB Ülke-
lerinde Din Öğretimi Uygulamalarının Ye-
rinde İncelenmesi ve Medeniyetler İttifakı' projesi
kapsamında, Çek Cumhuriyeti'ne gitti.

Erzurum Oltu İmam Hatip Lisesi (İHL) idareci ve öğ-
retmenleri, 'AB Ülkelerinde Din Öğretimi Uygulamalarının
Yerinde İncelenmesi ve Medeniyetler İttifakı' projesi kapa-
sında, Avrupa Birliği (AB) ülkelerinden Çek Cumhuriyeti'ne gitti.

Oltu İHL proje heyeti, Türk kültür ve medeniyetini, İslam dininin sevgi
ve hoşgörüyü esas alan yaklaşımını anlatacak. Ziyaret programındaki eğitim kurumla-
rında, din eğitiminde uygulanan metodlar yerinde görülecek.

Oltu İHL idareci ve öğretmenlerinden oluşan proje ekibi, incelemeler kapsamında,
'demokrasi ve insan hakları' konularındaki uygulamaları da görececek, tespitlerde bulu-
nacak. Oltu İHL Müdürü Önsel Yeğin, Proje Koordinatörü Temel Vural ve beraberin-
deki proje heyeti, ilk olarak Çek Cumhuriyeti'nde başlattıkları çalışmaları, Almanya,
Fransa ve Avusturya'ya da taşıyarak, değişik eğitim kurumlarında sivil toplum ku-
ruluşlarında çalışmalarını sürdürecektir.

www.risalehaber.com

40 yıllık araştırma İslam'ı seçti

Uzun yıllar boyunca dinleri araştıran Japon matematikçi sonunda İslam'ın doğru oldu-
ğuna karar verdi. 60 yaşındaki John Kami, Müslüman olur olmaz bir de Hacca giderek
ibadetini yerine getirdi.

Japon John Kami, doğru dini bulabilmek için dinler üzerine yaptığı 40 yıllık araştırma-
sında Müslümanların Allahu Teala'ya ibadet şeklinin Allah'a giden doğru yol olduğu so-
nucuna vardı. Bunun üzerine hemen Hristiyanlığı terk ederek İslam'a girdi.

60 yaşındaki John Kami, ilerleyen yaşına rağmen kendisini tüm bu ömrü yaşamamış ak-
sine yeni doğmuş bir bebek gibi görüyor.

İslam'la şereflenen Kami hemen ilk senesinde Hac farızasını eda etme kararı aldı. İsmi-
ni de Selman El Farisi olarak değiştirdi. Hacı John Kami Yama El Hayat gazetesine yaptığı
açıklamalarda şöyle dedi: 'İslam'a girdikten sonra ismimi Sel-
man El Farisi olarak değiştirmeyi tercih ettim. Benim gerçek
dini araştırma tecrübem, değerli sahabe Selman El Fa-
risi'nin hikayesine benzedi. Zira kendisi Mecusi idi.

Ancak dinine ikna olmadığı için başka bir din ara-
mak üzere Şam'a gitti. Sonra Medine'ye gidip
orada seçkin insanlarla tanışınca İslam'a girdi.'

www.timeturk.com

Başbakan'dan İslam Dünyasına Çağrı

Başbakan Erdoğan, 'İnşallah 2023 Türkiye'si'nin Merkez Bankası rezervi trilyon dolarla konuşulur hale gelecek' dedi...

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, CNR Expo Center'da Müstakil Sanayici ve İşadamları Derneği (MÜSİAD) tarafından düzenlenen 14. MÜSİAD Uluslararası Fuarı ve 16. Uluslararası İş Forumu'nun (IBF) açılışında yaptığı konuşmada, önümüzdeki yıldan itibaren Türkiye'nin büyüme hızının yeniden artacağını söyledi.

Erdoğan, 2011 yılı itibariyle Gayri Safi Yurtiçi Hasıla'yı, geçen 10 yılda, 230 milyar dolardan 772 milyar dolara çıkardıklarını anlatarak, şöyle devam etti:

"Yine bu dönemde ihracatımızı 36 milyar dolardan geçtiğimiz ay itibarıyla 147 milyar dolar seviyesine getirdik. Avrupa Birliği üyesi ülkelerle ihracatımızda düşüş söz konusu ama orada düşüş olurken, dünyanın değişik pazarlarında kendimize farklı pazarlar oluşturmak suretiyle bu açığı kapatıyoruz.

Birileri çıkıp, şunu söyleyebilir; 'Bu pazarlar güçlü pazarlar değil'. Bunlar hayatlarında hiç tüccarlık yapmadılar. Satmış malın, güçlü pazarı, zayıf pazarı olur mu? Sen malını nereye satar-san sat. Bundan dolayı tüm ihracatçı kardeşlerimi kutluyorum.

Merkez Bankamızın rezervi, göreve geldiğimiz 2002'de 27,5 milyar dolardı. Şimdi Merkez Bankamızın rezervi 112 milyar dolara ulaştı. İnşallah 2023 Türkiye'si'nin Merkez Bankası rezervi trilyon dolarla konuşulur hale gelecek."

İslam Dünyasına İdeal Bir Model

Başbakan Erdoğan, MÜSİAD'ın 1990'dan beri Türkiye'de başarılı şekilde hizmet veren bir sivil toplum kuruluşu olduğunu belirtti.

MÜSİAD'ın gücünü bu millettan aldığı, bu milletin içinden çıkan iş adamlarından aldığını ifade eden Erdoğan, "MÜSİAD'ın, bir sivil toplum örgütü olarak, bulunduğu coğrafyada bütün İslam dünyası için ideal bir model teşkil ettiğine inanıyorum" diye konuştu.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, İslam dünyasına dayanışma çağrısı yaptı.

Erdoğan; "Bu medeniyet coğrafyasının işadamları olarak, siyasetçileri, yöneticileri olarak üzerimizde büyük sorumluluk var, bizler dünyanın hangi köşesinde hangi uzak diyarında olursa olsun kardeşlerimizin maruz kaldığı felaketler zulümler karşısında gerekli hassasiyeti göstermek zorundayız" diye konuştu.

www.ekonomi.bugun.com.tr

İMAN ZAFİYETİ GÜZELLİK VE ESTETİKTE ZEVK ALMAYI ENGELLER

İman zafiyeti içindeki kişiler, karanlık ve kasvetli bir din anlayışı içindedirler. Bu nedenle söz konusu kişiler, güzellikten ve estetikten zevk alamazlar. Oysa gerçek din ahlakında neşe, dostluk, sevinç, sevgi, arkadaşlık, sanat ve estetik vardır.

Allah'ın varlığına iman etmiş, ahiret inancı olan bir insan etrafında gördüğü her şeyin varlık nedeninin Allah olduğunu bilir. Bu bilgiyle etrafına bakan bir insan ise, Allah'ın insanlar için yaratmakta olduğu saymakla bitiremeyeceğimiz çokluktaki güzellikleri her an fark edebilme özelliğine sahip olur. Allah'ın yarattıklarındaki güzellikten ve sanattan derin olarak zevk alır. Bu nedenle gerçek bir Müslüman etrafında hep güzellik ve estetik arar. Ruhunda hep daha güzele, daha temize, daha estetik olana yönelme şeklinde bir eğilim vardır. Her konuda yenilikten, değişikliklerden hoşlanır. Yaşadığı ya da girdiği bir ortamda yapılan düzenlemeleri, güzellikleri hemen fark eder. Aynı şekilde gözüne çarpan bir asimetriyi, düzensizliği, temizlik anlayışına uymayan bir uygulamayı hemen görür. Bunu hemen düzeltme, güzelleştirme arzusu duyar. Bu, samimiyetine karşılık Allah'ın onun ruhuna verdiği önemli bir duyarlılıktır. Allah dünyada böyle bir anlayışa sahip olarak yaşayan Müslümanlara

“Rableri onlara Katından bir rahmeti, bir hoşnutluğu ve onlar için, kendisinde sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjde-ler.” (Tevbe Suresi, 21) ayetinde buyurduğu gibi ahirette de içinde sonsuz güzellik ve sanatın yer aldığı cennet hayatını vadeder.

İman Zafiyeti İçinde Olan Bir Kişi;

❖ Sanat Eserlerini Gereği gibi Takdir Edemez

Böyle bir kişiye üstünde el emeği taşıyan, ince ustalık ürünü bir eser gösterilse bunun kıymetini anlayamaz. Eseri oluşturan kişinin Allah tarafından bahşedilen yeteneğine, bu eseri meydana getirmek için harcadığı emek, gösterdiği titizlik, dikkat ve kullandığı sanat gibi inceliklere dikkatini veremez. Bu kişi, güzellikten zevk alma, güzelliği ve emeği takdir edebilme, incelikleri fark edebilme gibi düşünme ve dikkatli gözlem gerektiren değerlendirmelerden uzak bir hal içindedir.

❖ Maddi ve Manevi Güzellikleri Fark Edemez

İman zafiyeti, insanın ruhunu köreltecek tehlikeli bir hastalık gibidir. Güzellikleri fark edemeyen bir insan, bu kültürün yozlaştırıcı etkisiyle Allah'ın nimet olarak verdiği çok önemli bir özelliğine kendi

eliyle zarar vermiş olur. Sonucunda da hayatını Allah'ın "İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdürdünüz..." (Ahkaf Suresi, 20) ayetinde bildirdiği şekilde yaşayan bir insan haline gelir. Oysa insan ruhu, maddi, manevi her türlü güzellikten zevk alacak şekilde yaratılmıştır. Güzellikleri görmeye ve takdir etmeye açıktır. Ancak kendini basitliğe alıştıran, karakterinde daha güzele, daha iyiye yönelen bir anlayışı geliştirmeksizin dünya hayatını yaşayan biri ruhunu köreltir. Göz önünde olan güzellikleri, Allah'ın yaratışındaki muhteşem sanatı, uyumu ve simetriyi fark etmekten yoksun hale gelir. Sadece kendini

hayatta tutacak; gerçekte ise bir insanın hayatının tek amacı olması açısından son derece aşağılayıcı olan hedeflere yönelir. Örneğin önünde çok güzel hazırlanmış bir sofa kurulmuş olsa, o bu düzenin sağlanması için harcanan emeği, gösterilen ince düşünceyi, estetik anlayışını pek değerlendiremez. Kendisine gösterilen ihtimamın gerçekte Allah'ın bir ikramı, güzel bir lütfu olduğunu aklına dahi getirmez.

❖ Fiziksel Temizliğe Gereken Önemi Vermez

Allah'ın “... O, akıl erdiremeyenlerin üzerine iğrenç bir pislik kılar.” (Yunus Suresi, 100) ayetinde bildirdiği gibi iman zafiyeti içinde olan insanlar akıllarını kullanmadıkları için pislik içinde yaşarlar. Örneğin temiz giyinmekten, temiz bir ortamda yaşamaktan gerçek anlamda zevk almazlar. Sadece insanların kendilerini görebilecekleri yerlerde kimi zaman bunlara önem veriyormuş gibi görünerek öyle tanınmak isterler. Bunun dışında temizliğe titizlik göstermez, ayrıntıları ise hiç akledemezler. Tüm bunlar

gafil bir yaşam içinde olduklarının ipuçlarını oluşturur ve ruhlarında iman edenlere has yüksek şahsiyetin var olmadığını gösterir.

İman Zafiyeti İçinde Olan Kişilerin En Önemli Eksikliği Güzel Ahlaka Önem Vermemeleridir

İman zafiyetine sahip olan insanlar birarada iken de estetiğe, gözün zevk aldığı düzene ve daha önemlisi güzel ahlaka önem vermeksizin yaşarlar. Estetiğe, güzelliğe önem vermedikleri, bunlara yönelik bir özen içinde olmadıkları da kolayca anlaşılır. Oysa kişiliği Kuran ahlakına göre gelişmiş, Allah'ın her yaptığından haberi olduğunu bilen biri, Allah'ın huzurunda her an en güzel haliyle olmak ister. Çünkü Allah insanı “Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık.” (Tin Suresi, 4) ayetinde haber verildiği gibi diğer varlıklar arasında en güzel olacak şekilde yaratmıştır. Bu nedenle insanın da yaşamı boyunca yaptığı her hareketinde Allah'ın kendisine verdiği bu nimeti iyi vurgulayacak, insani yönlerini zayıflatmayacak davranışlar içinde olması gerekir. Ayrıca diğer canlılar arasında kendisini üstün kılan bu yaratılış özelliğine uygun davranmayan ve güzel bir kişilik göstermeyen kişilerin diğer varlıkların daha aşağısında bir konum içine olacağını Rabbimiz Kuran'da haber vermiştir.

Allah'ın “Sonra aşağıların aşağısına çevirdik. Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka...” (Tin Suresi, 5-6) ayetlerinde haber verdiği gibi iman edip salih davranışlarıyla bunu gösterenler yükseltilecekler,

Güzelliklerden ve estetikten zevk almak insana ait bir özelliktir. Allah insanın ruhunda, güzelliğe karşı bir duyarlılık hissi yaratmıştır. Ancak, bu estetik anlayışının açığa çıkması ve gelişmesi, insanın imanı ve aklı ile doğru orantılıdır. Müminler bütün güzellikleri yaratanın Allah olduğunu bildikleri için, güzellikler karşısında heyecan duyarlar. Kendilerine bunların tümünü sunan Allah'ın gücünü ve sanatını gereği gibi takdir edebilmeye çalışırlar. Cennete karşı duydukları özlem de, güzelliklerden zevk alma kabiliyetlerini artırır. Allah'ın Kuran'da haber verdiği cehennem ortamını düşünüp kıyas yaptıklarında ise, Allah'ın izniyle ruha zevk veren estetiğin değerini daha iyi kavrarlar.

değerli kılınacaklardır. Bu kişilerin Allah'ın yaratışındaki sanatı, estetiği ve muhteşem güzelliği görüp takdir edebilen, ruhu bunlardan zevk alan, gördükleri üzerinde düşünüp derinlik kazanan insanlar olduğu anlaşılmaktadır. Allah Kuran'da Müslümanların ahlaki üstünlüklerini şöyle bildirir:

"Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 191)

Görüldüğü gibi yüzeysel bir kültür içinde yaşayan biri için mümkün olmayan bu derinlik, Allah'a samimi bir iman ile bağlanmış bir Müslümanın ruhunda ayakta olduğu, oturduğu ya da uzanıp yattığı bir sırada bile mevcuttur. Müslüman

ahlakındaki bir kişi her an her yerde Allah'ı düşünecek, gördüğü her şeyde Yaratıcı-mız olan Allah'ın büyüklüğünü ve korku-sunu hissedebilecek bir düşünce yapısına sahiptir. Bu derinlik, iman eden bir insanı

gördüğü herşeyi iyi değerlendirebilen, tümünün Allah'ın bir yaratması olduğunu bilerek taşıdıkları güzellikleri ve incelik-leri ortaya çıkarabilen bir ruh halinde tutar.

SAYIN ADNAN OKTAR: İman Zafiyeti ve Allah'a Uzaklıktan Dolayı İnsanların Neşesi Gider, Sağlığı Bozulur ve Erken Yaşlanırlar

ADNAN OKTAR: İnsanların gerçek fit-ratı çok şahanedir. Neşelidir, sevgi dolu-dur insan. Cildi pırıl pırıldır normal bir insanın. Sağlıklıdır. Saçları sıhhatli olur, cildi sıhhatli olur. Neşeden yerinde dura-maz. İman zafiyetinden, Allah'a uzaklık-tan bu kötü duruma düşüyor insanlar. Bu acının kökeninde o var, bu fersiz bakışla-rın. Artık acıdan dolayı, ağzı dili kuruyor. Gözleri kuruyor. Yani cildi çekiliyor. Saç-larının bütün vasfı gidiyor. Bütün vücut bo-zuluyor. Vücudunda ırlar başlıyor, birçok yerinde. Kemik erimeleri başlıyor. Genç yaşta çöküyorlar. Mesela 30 yaşında bir kadın, 50 yaşında gibi görünüyor. 40 ya-şında bir kadın, 60-70 yaşında gibi gö-rünüyor. Ve feci şekilde ezilme, büzülme ve çökme meydana geliyor.

Halbuki Kuran'a tam tabi olmuş olsalar, ölünceye kadar çok genç ve dinç kalırlar. Bayağı sağlıklı olurlar. Ama onda da uya-

nıklık yaptıklarını sanıyorlar. Yani insan-ları sevmemeyi, Allah'tan uzak olmayı, Kuran'dan uzak olmayı da modernlik ve akli başında olmak ve basiretli bir hareket olarak görüyorlar. Kendilerince ferasetli bir hareket olarak görüyorlar. (20 Mayıs 2010 tarihli HarunYahya.TV röportajın-dan)

